

Propovijed
Williama Marriona Branhama
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

SMIRNIJSKO CRKVENO DOBA
OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH DOBA
4. POGLAVLJE

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branhama Duh Sveti je ispunio biblijska proroštva iz Malahije 4, 5 - 6, Luke 17, 30 i Otkrivenja 10, 7. Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, kulminacija mnogih drugih biblijskih proroštava i nastavak Božjeg djelovanja kroz Njegovog Duha u ovom posljednjem vremenu. Sveto Pismo govori o ovoj službi kao onoj koja će pripremiti ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi brata Branhama daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici:

www.messagehub.info

možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1,100 propovijedi Williama Branhama na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti te da se dijeli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovijedi te video materijale ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj, posjetite:

www.biblijski-vjernici.com

(Makedonci) bi bili čuli što je Duh imao reći kroz Pavla, dok ljudi u Aziji ne bi.

U svakom dobu imamo sasvim isti obrazac. Zato svjetlo dolazi kroz nekog od Boga danog glasnika u *određenom području* i zatim se od tog glasnika tamo širi svjetlo kroz službu drugih koji su vjerno poučeni. Ali naravno, svi ti koji iziđu ne nauče uvijek koliko je neophodno govoriti SAMO ono što je glasnik rekao. (Sjetite se, Pavao je upozorio ljude da kažu samo ono što je on rekao, 1 Kor. 14, 37: "Misli li tko da je prorok ili pak duhovan, neka prizna da su to što vam pišem GOSPODINOVE ZAPOVIJEDI. Što? Zar je od vas Riječ Božja izišla? Ili je samo k vama došla?") Oni tu dodaju ili tamo oduzmu i ubrzo poruka više nije čista i probuđenje se ugasi. Koliko moramo biti pažljivi da bismo čuli JEDAN glas, jer Duh nema nego jedan glas koji je glas Božji. Pavao ih je upozorio da kažu ono što je on rekao, tako je učinio i Petar. Upozorio ih je da ČAK NI ON (PAVAO) nije mogao promijeniti nijednu riječ onog što je dao po otkrivenju. O, koliko je važno čuti Božji glas preko Njegovih glasnika i zatim reći ono što im je bilo dano da kažu crkvama.

Nadam se da to sada počinjete uvidati. Možda sada možete razumjeti zašto ne odobravam fundamentaliste i pentekostalce. Ja se moram držati Riječi na način na koji ju je Gospod otkrio. Dakle, nisam to potpuno obuhvatio. Za to bi trebala zasebna knjiga, ali uz pomoć Gospoda imat ćemo mnogo službi i kasete i poruka o svim ovim stavkama da vam pomognemo razumjeti i posložiti cijelo Pismo.

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama svakog doba." U svakom je dobu bio isti zov. Čujte što Duh govori. Ako ste kršćanin, vratit ćete se onome što Duh naučava, to jest Riječi ovog doba. Svaki glasnik svakom dobu propovijedat će tu Riječ. Svako svježe i istinsko probuđenje bit će zato što su se ljudi vratili Riječi za svoje doba. Zov svakog doba je ukor: "Ostavili ste Riječ Božju. Pokajte se i vratite se Riječi." Od prve knjige u Bibliji (Postanka) do posljednje knjige (Otkrivenja) postoji samo jedan razlog za Božje nezadovoljstvo - ostavljanje Riječi; i postoji samo jedan lijek za ponovno stjecanje Njegove naklonosti - natrag k Riječi.

U efeškom dobu, i u ovom dobu i u svakom dobu koje razmatramo, vidjet ćemo da je ovo istina. I u posljednjem ćemo dobu, koje je naše doba, naći zamračenje Riječi, potpuno odmetništvo koje završava u velikoj nevolji.

Ako ste istinsko sjeme, ako ste istinski kršteni Duhom Svetim, cijenit ćete Njegovu Riječ više od svoje neophodne hrane i žudjeti živjeti po svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih.

Ovo je moja usrdna molitva za sve nas, neka bi čuli što Duh donosi iz Riječi za nas danas.

SMIRNIJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2, 8 - 11

"I anđelu crkve u Smirni napiši: Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio.

Znam tvoja djela i nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina.

Nemoj se bojati onoga što ćeš pretrpjeti! Evo, neke će od vas davao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran u smrti i dat ću ti vijenac života.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi nipošto neće nauditi druga smrt."

UVOD

Da bih vas podsjetio, želim ponovno ukazati kako smo došli do pronalaska imena glasnika raznim dobima. Bog se u Svojoj suverenoj volji pobrinuo da se nije izgubila povijest novozavjetne crkve, kao i što se pobrinuo da se ne izgubi povijesti Izraela tako što ju je stavio u Bibliju i danas ju potkrijepio iz mnoštva svitaka, zemljanih posuda i drugih rukotvorina koje su arheolozi otkrili i protumačili. Zapravo imamo popratni komentar biblijske povijesti od prve stranice sve do sada. Tako čitanjem povijesti možemo otkriti koji je čovjek ili koji su ljudi u raznim dobima bili najbliži Božjem izvornom obrascu, apostolu Pavlu. Oni koje je Bog koristio da vrate Njegove ljude natrag k Riječi Istine bili bi ti koje bi trebalo razmotriti. Zatim bi od tih postojao jedan za svako doba koji bi se najjasnije isticao kao najbliži u obrascu i sili Riječi. Taj bi bio glasnik. Doba su također nađena proučavanjem povijesti. Jednostavno je potrebno pročitati doba kako su nađena u Otkrivenju i sve to se savršeno poklapa s poviješću kao što UISTINU I MORA. Budući da je Bog predskazao crkvena doba i da su otkrivena sama njihova stanja, tada će nužno povijest koja će slijediti biti kao što ju je Biblija iznijela. To je tako jednostavno - ali jednostavnost je onda ključ Riječi. Dakle, sa svim ovim nisam bio samo proučavatelj i povjesničar, nastojao sam biti duhovan čovjek i samo sam s nedvojbenim odobrenjem Duha Božjega odabrao ljude koje sam odabrao. To je istina kao što Bog poznaje moje srce.

GLASNIK

Koristeći naše od Boga dano pravilo za odabir glasnika za svako doba, bez oklijevanja proglašavamo da je na taj položaj Gospod uzvisio Ireneja. On je bio učenik tog velikog sveca i borca vjere, Polikarpa. I bez sumnje, dok je sjedio do nogu tog velikog čovjeka naučio je kršćanske vrline koje su proistekle iz njegovog posvećenoga života, jer je Polikarp bio jedan od istinski slavni svetaca svih doba kad se gleda u kontekstu nedužnog života. Sjetit ćete se iz onoga što ste sami čitali da je Polikarp bio mučenički ubijen. Prestar da pobjegne i preiskren čovjek da bi dopustio drugome da ga krije i zatim podnosi kaznu što je to učinio, predao se smrti. Ali prije toga, tražio je i dano mu je dopuštenje da se dva sata moli za svoju braću u Gospodu, za upravitelja, za svoje neprijatelje i one koji su ga zarobili. Kao veliki sveci svih doba i želeći bolje uskrnuće, stajao je čvrsto odbijajući poreći Gospoda i umro je mirne savjesti. Stavljen je na lomaču (nevezan, na svoj vlastiti zahtjev) i zapaljena je vatra. Vatra se uvijala od njegovog tijela, odbijajući ga dotaknuti. Zatim je proboden mačem. Kad je to učinjeno, iz njegovog je boka potekao mlaz vode potapajući plamenove. Njegov je duh zapravo viđen kako odlazi u obliku bijelog goluba puštenog iz njegovih prsa. Pored ovog velikog svjedočanstva, ovaj učenik Ivana pisca Otkrivenja nije bio ratoboran protiv nikolaitskog sustava, jer je i on sam naginjao organizaciji ne shvaćajući da je želja za zajedništvom i onim što je izgledalo kao dobar plan za poticanje Božjeg djela zapravo bio trik neprijatelja.

S Irenejem to nije bilo tako. On je bio ratoboran protiv bilo kojeg oblika organizacije. Također, njegova je životna povijest, u kojoj je služio Gospodu, bila povijest mnogih očitovanja u Duhu Svetom, a Riječ je naučavana neuobičajenom jasnoćom i usklađenošću s njenim izvornim naredbama. Znalo se da su njegove crkve u Francuskoj među sobom imale darove Duha, jer su sveti govorili u jezicima, prorokovali, podizali mrtve i iscjeljivali bolesne molitvom vjere. On je vidio opasnost bilo kakvog organiziranog bratstva među starješinama, pastirima itd. Čvrsto se zalagao za sjedinjenu, Duhom ispunjenu, lokalnu crkvu koja očituje darove. I Bog ga je poštivao, jer se sila Božja očitovala među svetima.

Također je bio jasan u svom razumijevanju Božanstva. A budući da je bio Polikarpov učenik, koji je sa svoje strane bio učenik svetog Ivana, možemo sa sigurnošću znati da je o ovoj temi imao savršeno naučavanje koliko god je to moguće. U prvom svesku, 412. stranici *Prednicejskih očeva* imamo ovu njegovu izjavu o Božanstvu. "Svi drugi izrazi, također, izlažu titulu jednog te istog bića, Moćni Gospod, Gospod, Otac svijetu, Bog Svemogući, Svevišnji, Stvoritelj, Tvorac, i tome slično, to nisu imena i titule niza različitih bića, već jednog te istog." On je jasno ukazao da to nisu ništa nego titule kao što je Ruža šaronska, Sjajna zvijezda Danica, Najljepši od

MRZIO (Rimljanima 9, 13) A NE BIJAHU NI ROĐENI NITI UČINIŠE DOBRO ILI ZLO." Vidite, to je bila MISAO i zatim je ta misao postala izražena i Bog je kupio nazad Jakova, zato što je samo Jakov bio SJEME. Samo je Jakov imao sjeme, zato je poštivao prvorodstvo i Božji savez. Ako ste vi istinsko sjeme, čut ćete tu Riječ; Duh će vas krstiti u tijelo Kristovo ispunjavajući vas i ovlašćujući vas, a vi ćete primiti Riječ za svoj dan i doba. Vidite li kako, kad vam je otkrivena Riječ, pravi dokaz postaje jasan? Ponovno, primijetite, Isus je bio Kraljevsko Sjeme. Živio je u ljudskom tijelu. Kad Ga je Duh pozvao (Misao očitovanu Riječju) On je otišao do Jordana i tamo je bio kršten u vodi. Na osnovi pokoravanja Riječi, Duh Sveti je sišao na Njega i glas je rekao: "Ovo je Moj ljubljani Sin. Njega slušajte!" Glas nije rekao: "Ovo je postao Moj Sin," Isus JE BIO Sin. Duh Sveti Ga je postavio u poziciju kao tog Sina pred svima njima. Zatim, kao ispunjen, (a isti obrazac vrijedi na Pedesetnici i otad nadalje), dakle, On je otišao u pokazanoj sili primajući puno otkrivenje Boga i od Boga za taj dan.

Dakle, neprestano smo govorili da je pravi dokaz krštenja Duhom Svetim *za vjernika da primi Riječ za doba u kojem živi*. Dopustite mi da vam vrlo jasno pokažem.

Sedam doba, kao što su izložena u Otk. poglavljima 2 i 3, obuhvaćaju potpuni vremenski raspon punine pogana ili cijelo vrijeme u kojem se Bog bavi poganima za spasenje. *U svakom pojedinom dobu, bez iznimke*, kaže istu istijanu stvar u početnoj i završnoj poruci svakom dobu. "*Glasniku* (Efeza, Smirne, Pergama, Tijatire, Sarda, Filadelfije, Laodiceje) napiši: ovo govori Onaj itd., itd." ... "Tko ima uho, neka čuje (jednina) što Duh govori crkvama!" Primijetite ovdje da se Isus (Duhom) u SVAKOM dobu obraća SAMO JEDNOJ osobi vezano za Riječ za to doba. Samo JEDAN glasnik za svako doba prima ono što Duh ima reći tom dobu i taj JEDAN GLASNIK je glasnik istinskoj crkvi. On "crkvama" govori u ime Boga po otkrivenju, obadvjema, istinskoj i lažnoj. Poruka je zatim raširena svima. Ali iako je raširena svima koji dođu u doseg poruke, tu poruku pojedinačno prima samo određena kvalificirana skupina na određen način. Svaki je pojedinac iz te skupine *onaj koji ima sposobnost čuti što Duh govori preko glasnika*. Oni koji čuju ne dobivaju svoje vlastito privatno otkrivenje, niti skupina dobiva svoje skupno otkrivenje, VEĆ SVAKA OSOBA SLUŠA I PRIMA ONO ŠTO JE GLASNIK VEĆ PRIMIO OD BOGA.

Nemojte sada misliti da je čudno što je to tako, jer je Pavao postavio ovaj obrazac, pod rukom Božjom. Samo je Pavao imao puno otkrivenje za svoj dan što je dokazano njegovim sukobom s drugim apostolima koji su priznali da je Pavao bio prorok-glasnik poganima za taj dan. I primijetite također konkretnom ilustracijom u Riječi da kad je Pavao želio ići u Aziju, Bog mu je zabranio, jer su ovce (Njegova djeca) bile u Makedoniji i oni

SADA DOLAZI NAŠ TRIJUMFALNI KRUNIŠNI KAMEN o krštenju Duhom Svetim. Gal. 4, 4 - 7: "Ali kad je došla punina vremena, izaslao je Bog Sina Svojega - rođenog od žene, rođenog pod Zakonom - da otkupi one koji su pod Zakonom, da primimo posinjenje. A budući da ste sinovi, izaslao je Bog u srca vaša Duha Sina Svojega, koji kliče: 'Abba! Oče!' Stoga više nisi sluga, nego sin; a ako si sin, i baštinik si Božji po Kristu." Tu je to. Isus Krist se pojavio, umro na križu i postigao Otkupljenje (vraćanje izvornom vlasniku kupovinom ili plaćanjem cijene) i time NAS JE POSTAVIO KAO SINOVE. *On nas nije učinio sinovima, jer smo već bili Njegovi sinovi, već nas je postavio kao sinove; jer sve dok smo mi bili u svijetu, u tijelu, nismo mogli biti priznati kao Njegovi sinovi. Đavao nas je držao zarobljene. Ali smo ipak bili sinovi.* A čujte ovo: "A BUDUĆI DA STE SINOVI, IZASLAO JE BOG U SRCA VAŠA DUHA SINA SVOJEGA, PO KOJEM KLIČETE: OČE! OČE!" Na koga se Duh spustio na Pedesetnici? Sinove. U Korintu? Na sinove dok su SLUŠALI RIJEČ.

Što je krštenje Duhom Svetim? Ono je Duh koji vas krsti u tijelo Kristovo. Ono je nanovo rođenje. Ono je Duh Božji koji ulazi i ispunjava vas nakon što ste se pokajali (čuvši Njegovu Riječ) i bili kršteni u vodi kao Bogu upravljen odaziv dobre savjesti.

Ovo što smo upravo izložili bilo bi svima puno lakše razumjeti kad bi svi vjerovali doktrinu jedinstva Božanstva. Jer u tom Božanstvu ne postoje tri osobe, već JEDNA. Stoga, mi NISMO nanovo rođeni Duhom života Isusa koji ulazi, a zatim poslije toga Duh Sveti ulazi da nam da silu. Ako bi to bila istina, zašto ne poštujemo Oca ne dajući Mu udio u našem potpunom spasenju, jer ako je spasenje od Gospoda i postoje tri Gospoda, onda ON (Otac) također mora imati nekakve veze. Ali se zasigurno može vidjeti da je Isus ovo vrlo dobro razjasnio da je On bio i samo On je Bog i da je On i samo On taj koji dolazi u vjernika. Ivanu 14, 16 kaže da će Otac poslati drugog Tješitelja. Ali 17. stih kaže da je On (Isus) boravio s njima i da kasnije ima biti U njima. U 18. stihu On kaže da će On doći k njima. U 23. je stihu govoreći učenicima rekao: "Mi (Otac i Sin) ćemo doći k njemu." Stoga, Otac, Sin i Duh Sveti, svi ulaze u isto vrijeme, jer TO JE JEDNA OSOBA koja sačinjava Božanstvo. Taj se dolazak dogodio na Pedesetnici. Ne postoje dva dolaska Duha, samo jedan. Problem je što ljudi ne znaju pravu istinu i jednostavno vjeruju u Isusa za oproštenje grijeha, ali nikada ne idu dalje da prime Duha.

Prije nego li završim ovu temu, znam da u vašim umovima postoji pitanje. Željet ćete znati vjerujem li ja u doktrinu pretpostojanja. Ja ne vjerujem u tu mormonsku doktrinu pretpostojanja duša koliko ne vjerujem ni u reinkarnaciju ili seljenje duša. Budite pažljivi ovdje i vidite ovo. Nije osoba ta koja dođe vječno predodređena od Boga, TO JE RIJEČ ILI SJEME. To je to. Skroz tamo nazad, predaleko nazad da bi ljudski um dokučio, vječni Bog s vječnim mislima je mislio i odredio: "JAKOVA SAM LJUBIO, A EZAVA

deset tisuća, itd. Ne postoji nego JEDAN Bog. Njegovo je Ime Gospod Isus Krist.

Prema tome, s njegovim striktnim pridržavanjem Riječi, njegovim divnim razumijevanjem Pisma i nazočnošću sile Božje nad tom službom, on je ispravan izbor za to doba. Sasvim je nesreća da druga doba u svojim glasnicima nisu imala takvu ravnotežu ploda, sile i vodstva u Duhu Svetom i Riječi.

SMIRNA

Grad Smirna se nalazio malo sjevernije od Efeza na ulazu u Smirnijski zaljev. Zbog svoje vrlo dobre luke bio je trgovačko središte na glasu po svojim izvozima. Također se isticao po svojim školama retorike, filozofije, medicine, znanosti i divnim građevinama. Tamo je živjelo mnogo Židova i bili su ogorčeni protivnici kršćanstva, čak više nego što su to bili Rimljani. Zapravo su Polikarpa, prvog nadglednika u Smirni, mučenički ubili Židovi i kažu da su Židovi oskvrnuli svoj sveti dan (subotu) kako bi nosili drva za napraviti njegovu pogrebnu lomaču.

Riječ Smirna znači "gorak", a izvedena je iz riječi mira. Mira se koristila u balzamiranju mrtvih. Stoga smo u imenu ovog doba našli dvostruko značenje. Bilo je to gorko doba ispunjeno smrću. Dva su se trsa u okviru crkve sve više udaljavala s povećanom gorčinom prema istinskom trsu od strane lažnog. Smrt nije bila samo sjeme lažnog trsa, već je čak i u istinskom trsu postojala puzajuća paraliziranost i nemoć jer su već bili odlutali od nepreljubničke istine iz prvih nekoliko godina nakon Pedesetnice; a nijedan istinski vjernik nije ništa jači i duhovno zdraviji i življi od svog znanja i pridržavanja čiste Riječi Božje, kao što je vidljivo po mnoštvu primjera u Starom zavjetu. Organizacija je rasla vrlo brzo potvrđujući i povećavajući smrt članstva, jer je vodstvo Duha Svetog bilo svrgnuto i Riječ je bila zamijenjena crkvenim vjerovanjima, dogmama i od čovjeka napravljenim ritualima.

Kada je Izrael ušao u nezakonit savez sa svijetom i brakom sklopio zajedništva, naposljetku je došao dan kad je svijet nadvladao i Babilon je odveo Božji narod u sužanjstvo. Dakle, kad su otišli u sužanjstvo, otišli su imajući svećenstvo, hram i Riječ. Ali kad su se vratili imali su rabine, teološki red farizeja, sinagogu i Talmud. A kad je Isus došao bili su toliko iskvareni da ih je On nazvao po njihovom ocu, đavlu, i to usprkos činjenici da su po tijelu bili od Abrahama. U ovom dobu vidimo da se događa ista stvar. Međutim, kako "sav Izrael" nije *Izrael*, već su istinski duhovni Izraelci bili mala skupina, tako će uvijek postojati mala skupina istinskih kršćana, Kristova nevjesta, dok On ne dođe po Svoje.

U ovom su gradu postojala dva poznata hrama. Jedan je bio hram podignut za proslavljanje Zeusa, a drugi je bio podignut Kibeli. A između ova dva hrama pronađena je najljepša cesta drevnih vremena, nazvana Zlatnom ulicom. Meni to opisuje daljnje prodiranje poganstva koje je već bilo započelo u prvom dobu, ali se znalo da postoji samo u Rimu. Povezivanje ta dva hrama, boga i božice, sjeme je marijanstva u kojem je Marija nazvana majkom Božjom i prima čast, titule i moći što joj daje sujednakost s Isusom Kristom. Zlatna ulica koja ih povezuje slika je pohlepe koja je potakla nikolaitske organizatore da povežu državu i crkvu jer su znali bogatstvo i moć koje im je to nudilo. Kao što je efeško doba bilo samo pogodno tlo za tragično pergamsko doba koje je još bilo u budućnosti, ovo je smirnijsko doba bilo kiša, sunce i hrana koji su osigurali groznu iskvarenost koja će potvrditi crkvu u idolopoklonstvu, što je duhovno bludništvo iz kojeg nikada neće ustati. Smrt je prodirala u nju od korijena do grane, a oni koji su njezini dionici, dionici su gorčine i smrti.

Ovo je doba trajalo od 170. do 312. godine nakon Krista.

POZDRAV

Otk. 2, 8: "Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio."

"Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio." Dakle, ovo nisu riječi čovjeka. Sam čovjek (kad bi mogao govoriti iz groba) bi rekao: "Ja sam prvi i posljednji, onaj koji je bio živ i umro." Prvo što se dogodi čovjeku je to da se rodi (živ je), a posljednje što se dogodi je da umre. Dakle, ovo ne govori čovjek. Ovo je Božanstvo. Čovjek (Adam) je uzeo život i pretvorio ga u smrt. Ali ovaj je ČOVJEK (Isus) uzeo smrt i pretvorio ju u život. Adam je uzeo nevinost i pretvorio ju u krivicu. Ovaj je uzeo krivicu i pretvorio ju u pravednost. Adam je uzeo raj i pretvorio ga u jezivu pustinjsku pustoš; ali Ovaj se vraća pretvoriti zemlju koja se ljulja i tetura s uništenjem u drugi Eden. Adam je uzeo život zajedništva i radosti s Bogom i pretvorio ga u pustinju duhovne tame koja je donijela sav grijeh, moralno propadanje, bol, patnju, zabludu i iskvarenost koja ratuje unutar ljudskih duša. Ali Ovaj je iz sve tragične smrti i srozavanja koje je ispunilo čovječanstvo donio život pravednosti i ljepote, tako da bi, kao što je grijeh nekoć kraljevaio smrću, tako i ljudi sada kraljevali u pravednosti po Jednom, Kristu Isusu; i ne kao s prekršajem, iako je uistinu bio strašan, već je sada mnogo više Njegov dar za život vječni.

I evo ga ovdje, hoda među onima koje je On otkupio, štoviše, Svojom crkvom. A što su bili ti koji su bili otkupljeni? Nisu li mnogi bili poput Pavla, ubojice i iskvarenjaci? Nisu li mnogi bili poput razbojnika na samrti, pljačkaši

iz istog izvora, bila je vječna s Njim i sada očituje Boga u mnogočlanom tijelu, a Bog je nekoć bio očitovan u JEDNOM ČLANU, i to našem Gospodu Isusu Kristu.

Dakle, dolazimo do zaključka. Kao što je vječni Logos (Bog) bio očitovan u Sinu i u Isusu prebivala sva punina Božanstva tjelesno, a taj je Vječni bio OTAC očitovan u tijelu i time stekao titulu Sina, tako smo i mi, vječni u Njegovim mislima, kad je na nas došao red postali mnogočlano sjeme izgovorene Riječi očitovano u tijelu i te su vječne misli, sada očitovane u tijelu, sinovi Božji, kako smo čak i mi nazvani. MI NISMO POSTALI SJEME PONOVNIM ROĐENJEM, MI SMO BILI SJEME I ZATO SMO BILI PONOVRNO ROĐENI JER SAMO IZABRANI MOGU BITI PONOVRNO ROĐENI. To što smo BILI SJEME razlog je da smo mogli biti oživljeni. U NE-SJEMENU nema ničeg za oživjeti.

Imajte ovo pozorno na umu. Sada načinite sljedeći korak. Otkupiti znači kupiti nazad. To vraća izvornom vlasniku. Bog je Svojom smrću, prolivenom krvlju, KUPIO NAZAD SVOJE. On je kupio nazad Nevjestu sjemena izgovorene riječi. "Ovce Moje glas Moj slušaju (Riječ) i one idu za mnom." Vi ste uvijek bili ovca. Nikad niste bili svinja ili pas pretvoreni u ovcu. To je nemoguće jer svaka vrsta života donosi istu vrstu i nema promijene vrste. Budući da smo bili u Božjim mislima i zatim izraženi u tijelu, morao je doći dan kad ćemo čuti Njegov glas (Riječ) i slušajući taj glas postati svjesni našeg Oca koji nas poziva i priznaje da smo sinovi Božji. Mi smo čuli Njegov glas i povikali kao izgubljeni sin: "Spasi me, o, moj Oče. Vraćam Ti se."

Može proći dugo vremena prije nego sin Božji prepozna da je sin. Zapravo, mnogi su istinski kršćani poput priče o orliću koji se izlegao pod kokoškom. Znae da je orao tip istinskog vjernika. Dakle, farmer je uzeo jaje iz orlovog gnijezda i stavio ga pod kokošku. U svoje su se vrijeme izlegla sva jaja pod kokoškom. Pilenci su se divno slagali s kvočkom, ali taj mali orao nije mogao shvatiti kvocanje i čeprkanje za hranom po hrpi gnojiva. Uspio je preživjeti, ali je bio prilično zbunjen oko svega toga. Ali jednoga je dana skroz odozgor iz zraka majka orao koja je izlegla jaje opazila tog malog orla na zemlji. Ogromnom se brzinom obrušila dolje i povikala mu iz svega glasa da poleti gore da ju susretne. On nikad nije čuo krik orla, ali kad je čuo taj prvi povik nešto se u njemu uskomešalo i čeznuo je krenuti prema tome. Ali bojao se pokušati. Majka mu je ponovno povikala da se digne u vjetar i slijedi ju. On je uzvratio povikom da se boji. Ona je još jednom povikala, vičući da pokuša. Mašući krilima bacio se u zrak i odgovarajući na krik svoje majke vinuo se uvis u plava nebesa. Vidite, on je uvijek bio orao. Kratko se vrijeme ponašao kao pile, ali nije mogao biti zadovoljan. Ali kad je čuo poziv velikog orla, došao je na svoje mjesto. I jednom kad istinski sin Božji čuje zov Duha Riječju, on će također shvatiti tko je i potrčati velikom Proroku Orlu i biti s Njim zauvijek posjedan na nebesima u Kristu Isusu.

Dopustite mi ovdje ubaciti misao. Čak se i naše prirodno rođenje temelji na izabranju. Ženski jajnici stvaraju mnogo, mnogo jajašaca. Ali zašto se u određeno vrijeme spušta određeno jajašce, a ne neko drugo? A zatim se među muškom spermom, iz nepoznatog razloga, određena klica poveže s jajašcem dok druge, koje su se jednako tako lako mogle povezati ili imale bolju priliku to učiniti, to nisu učinile i propale su. Iza svega ovog postoji inteligencija, što inače određuje je li beba dječak ili djevojčica, plavokosa ili smeđokosa, svijetlog ili tamnog tipa očiju itd. S ovim mislima na umu razmislite o Jošui i Kalebu. Nije li Isus rekao u Iv. 6, 49: "Vaši su očevi jeli manu u pustinji i pomrli?" Ti su roditelji koji su pomrli bili neophodni kao praočevi ljudi kojima je Isus govorio. Oni su propali, a ipak su bili u Božjem izabranju prirodno kao što su Jošua i Kaleb bili duhovno.

Ali, nadalje, ovi izabrani nisu bili samo vječne Božje misli koje su imale biti izražene u tijelu u svoje pravo vrijeme, već su ovi isti izabrani nazvani drugim imenom. Rim. 4, 16: "Zato je zbog vjere, da bude po milosti, to obećanje osigurano svemu potomstvu; ne samo onomu od Zakona, nego i onom od vjere Abrahama, koji je otac nas svijui." Rim. 9, 7 - 13: "Niti su svi djeca zato što su Abrahamovo potomstvo, nego: 'U Izaku će ti se nazvati potomstvo.' To jest, djeca tijela nisu i djeca Božja, nego: djeca obećanja računaju se u potomstvo. Jer ovo je riječ obećanja: 'U ovo doba ću doći i Sara će imati sina.' Ali ne samo to. I Rebeka je zanjela s jednim, s Izakom, ocem našim, pa kad se dječaci još nisu ni rodili niti učinili što dobro ili zlo, kako bi ostao naum Božji prema izabranju (ne po djelima, nego po Onomu tko poziva), bilo joj je rečeno: 'Stariji će služiti mlademu'; kao što je pisano: 'Jakova sam ljubio, a Ezava mrzio.'" Gal. 3, 16: "A ta su obećanja dana Abrahamu i potomku njegovu. Ne veli 'i potomcima' kao o mnogima, nego kao o jednomu: 'I potomku tvojemu' - a to je Krist." Gal. 3, 29: "Ako pak ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, a po obećanju baštinici." Prema Rim. 4, 16 nalazimo da je Bog dao osigurano obećanje SVIMA iz Abrahamovog potomka, a Pavao stavlja sebe i sve vjernike pod to imenovanje jer kaže: "Abraham koji je otac nas SVIJUI." Zatim nastavlja da ne samo suzi svoju definiciju, nego zapravo da joj da konačan oblik jer je u Gal. 3 identificirao POTOMKA (jednina) kao Isusa i uračunao "djecu potomke" kao djecu obećanja, a obećanje kao nešto što ima veze s "izabranjem" ili "izborom Božjim". A to je točno ono što smo govorili. Ovi koji su od Kraljevskog Sjemena su Božji *izabrani*, *predodređeni*, *predviđeni* od Boga i bili su u Božjem *umu* i Njegovim *mislima*. Vrlo jednostavnim riječima, istinska je Nevjesta Kristova vječno bila u Božjem umu, iako ne izražena dok svaki nije izašao u određeno, odlučeno vrijeme. Kako je svaki *član* izlazio, postao je IZRAŽEN i uzeo svoje mjesto u tijelu. Stoga, ova je nevjesta doslovno NEVJESTA SJEMENA IZGOVORENE RIJEČI. A iako je ona po imenovanju žensko, ona je također nazvana "tijelom *Kristovim*". Vrlo je očito da je ona trebala biti tako nazvana jer je bila predodređena u Njemu, došla je

u ubojice? Svi trofeji Njegove milosti. Svi vraćeni iz mrtvih. Svi OŽIVLJENI u Kristu Isusu, Gospodu.

Pitam se jeste li primijetili pozdrav prvom dobu i zatim primijetili ovaj ovom dobu? Pa, povežite ih. "Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u Svojoj desnici i hoda posred crkava. Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio." To je jedna te ista osoba. I On nam daje do znanja da je crkva Njegova. Kao što je sjeme ploda usred ploda, tako je On, Kraljevsko Sjeme, usred crkve. Kao što sjeme samo u sebi ima život, tako je On začetnik života crkvi. Njegovo hodanje označava Njegovu neumornu brigu za nju. On je Nadpastir koji čuva Svoje. To je Njegovo pravo, jer On je kupio tu crkvu Svojom vlastitom krvlju. Ta je krv Božja krv. Onaj tko posjeduje tu crkvu je Bog, sam Bog. On je "Prvi i Posljednji". Ta titula znači vječnost. On je bio mrtav i oživio. On je platio cijenu tako da je samo On vlasnik hrama Božjeg. On vlada njime. On je u njemu proslavljan. On zamjera svakome tko preuzima Njegovo Gospodstvo i autoritet. Bez sumnje, razlog iz kojeg On Sebe predstavlja svakom dobu kao Božanstvo je da upozori i ohrabri ljude. On upozorava lažni trs i ohrabruje istinski trs. Ovo je JEDAN ISTINSKI SVEMOGUĆI BOG. Njega slušajte i živite.

STANJE DOBA

Otk. 2, 9: "Znam tvoja djela i tvoju nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina."

Nevolja je vrlo očito ključ ovog doba. Ako je u prvom dobu bilo nevolje, sada je kroz drugo doba predviđena pojačana nevolja. Nema sumnje da su se sljedeće Pavlove riječi odnosile na mnoštvo kršćana gdje god su bili na svijetu i u svakom dobu. Heb. 10, 32 - 38: "Ta prisjetite se prvih dana kad ste, tek prosvijetljeni, podnosili veliku patničku borbu: djelomice javno izvrnuti porugama i nevoljama, djelomice pak tako što ste postali zajedničari onih koji su tako prolazili. I doista, s mojim ste okovima suosjećali i s radošću ste prihvatili otimanje svojih dobara znajući u sebi da imate bolji i trajan posjed na nebesima. Ne odbacujte dakle svoje pouzdanje kojemu pripada velika nagrada! Postojanosti vam doista treba da biste, izvršivši volju Božju, zadobili obećanje. Jer još samo malo: 'Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti. A pravednik će živjeti po vjeri; ako li se tko odvrati, neće mu se radovati duša moja.'"

Puko udruživanje ljudi dobra srca s istinskim vjernikom može lako za uzvrat njihovoj dobroti donijeti smrt.

Dakle, Gospod Bog Svemogućii kaže: "ZNAM." On tu hoda posred svojih ljudi. Tu je, Nadpastir stada. Ali priječi li On progonstvo? Zaustavlja li

On nevolju? Ne, On to ne čini. On jednostavno kaže: "ZNAM tvoju nevolju - uopće nisam neobazriv na tvoju patnju." Koji je to kamen spoticanja mnogim ljudima. Pitaju se poput Izraela da li Bog zaista voli. Kako Bog može biti pravedan i voljeti, ako stoji postrani i promatra kako njegovi ljudi pate? Upravo su to pitali u Mal. 1, 1 - 3: "Breme Riječi Gospodnje Izraelu po Malahiji. 'Ljubio sam vas,' govori Gospod. A mi rekosmo: "Po čemu si nas ljubio?" 'Ne bijaše li Ezav brat Jakovljevi,' riječ je Gospodnja. 'Ali Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu: opustoših mu planine i baštinu za pustinjske šakale.'" Vidite, oni nisu mogli shvatiti Božju ljubav. Mislili su da je ljubav značila da nema patnje. Mislili su da je ljubav značila dijete s roditeljskom brigom. Ali Bog je rekao da je Njegova ljubav bila ljubav koja "bira". Dokaz Njegove ljubavi je IZABRANJE - da bez obzira što se dogodilo, Njegova je ljubav dokazana istinitom s činjenicom da su izabrani za spasenje (jer vas je Bog izabrao za spasenje u posvećenju Duha i vjeri u istinu). On vas može predati smrti kao što je predao Pavla. Može vas predati patnji kao što je predao Joba. To je Njegova povlastica. On je suveren. Ali sve je to sa svrhom. Da On nije imao svrhu, onda bi bio začetnik frustracije, a ne mira. Njegova je svrha da nakon što malo potrpimo, postignemo savršenstvo, budemo učvršćeni, ojačani i utvrđeni. Kao što je Job rekao: "On u nas stavlja snagu." (Job 23, 6b) Vidite, sam On je patio. Iz onoga što je propatio, naučio se poslušnosti. On je zapravo postigao savršenstvo iz onoga što je propatio. Heb. 5, 8 - 9: "Premda je bio Sin, iz onoga što je propatio naučio se poslušnosti te, postigavši savršenstvo, svima koji Mu se pokoravaju postao Začetnikom vječnog spasenja." Jednostavnim riječima, sam je Isusov karakter bio usavršen patnjom. A prema Pavlu, On je ostavio Svojoj crkvi mjeru patnje da i oni također svojom vjerom u Boga dok pate za Njega dođu do točke savršenstva. Zašto je On to želio? Jak. 1, 2 - 4: "Potpunom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušanje vaše vjere rađa postojanošću! Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka."

Zašto On stoji postrani? Razlog se nalazi u Rimljanima 8, 17 - 18: "Ako pak djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji a subaštinici Kristovi; ako doista zajedno trpimo, da zajedno budemo i proslavljeni. Jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se otkriti u nama." Ako ne patimo s Njim, ne možemo s Njim kraljevati. Morate patiti da biste kraljevali. Razlog tome je da karakter jednostavno nije nikada nastao bez patnje. Karakter je POBJEDA, ne dar. Čovjek bez karaktera ne može kraljevati, jer je moć bez karaktera sotonska. Ali moć s karakterom je prikladna za vladati. A budući da On želi da dijelimo čak i Njegovo prijestolje po istoj osnovi po kojoj je On pobijedio i sjeo na prijestolje Svoga Oca, onda mi moramo pobijediti da sjednemo s Njim. A mala privremena patnja kroz koju sada prolazimo nije dostojna usporedbe sa ogromnom slavom koja će se

Ef. 1, 9. I u Rim. 9, 11 kaže: "Kako bi ostao naum Božji prema *izabranju*." To ne možete pročitati ni na koji drugi način. Srž nauma, vječni naum Božji bio je uzeti nevjestu po svom VLASTITOM izboru i taj je naum bio u Njemu, a budući da je vječan, bio je određen prije utemeljenja svijeta.

Pazite sada pažljivo i uočite ovo. Prije nego što je postojala i čestica zvjezdane prašine, prije nego što je Bog bio Bog (Bog je objekt obožavanja, a tamo nije bilo nikoga da Ga proslavlja, tako je On u to vrijeme bio samo potencijalno Bog.), a On je bio znan samo kao vječni Duh, nevjesta je već bila u Njegovom umu. Da, bila je. Ona je postojala u Njegovim mislima. A što s tim Božjim mislima? One su vječne, nisu li?

Vječne Božje misli! Dopustite mi da vas pitam: "Jesu li Božje misli vječne?" Ako ovo možete vidjeti, vidjet ćete mnoge stvari. Bog je nepromjenljiv i u biti i u ponašanju. To smo već proučili i dokazali. Bog je beskonačan u Svojim sposobnostima, te stoga On kao Bog mora biti sveznajući. Ako je sveznajući, onda On sada ne uči niti se savjetuje čak ni sa samim Sobom, niti bilo kad dodaje Svom znanju. Ako On može dodati Svom znanju, onda On nije sveznajući. Najbolje što bi mogli reći je da će jednom biti. Ali to nije po Pismu. On JEST sveznajući. On nikad nije imao novu misao o bilo čemu jer je On sve Svoje misli uvijek imao i uvijek će imati i zna kraj od početka jer je On Bog. PREMA TOME, BOŽJE MISLI SU VJEČNE. ONE SU STVARNE. One nisu samo kao čovjek s nacrtom kojeg je sastavio i koji će jednog dana biti pretvoren u tvar i oblik, nego su one već stvarne i vječne, i dio su Boga.

Vidite kako ovo funkcionira. Bog je uvijek imao Svoje misli za Adama. Adam, kao Njegove misli, još je bio neizražen. Psalm 139, 15 - 16 će vam dati malu predodžbu o ovome: "Kosti moje ne bjehu Ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje. Oči Tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi Tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga." To, kao što sam rekao, nije napisano o Adamu, već vam daje predodžbu i znanje da je tamo u Njegovom umu bila misao i ta je misao bila vječna i morala je biti izražena. Stoga, kada je Adam bio napravljen od praha zemaljskog i njegovo duhovno biće stvoreno od Boga, tada je Adam postao izražena Božja misao i te su *vječne misli* sada bile očitovane.

Mogli bismo ići kroz stoljeća. Nalazimo Mojsija, Jeremiju, Ivana Krstitelja i svaki je od njih bio Božja vječna misao izražena u njezino vrijeme. Zatim dolazimo do Isusa, LOGOSA. On je bio savršena i potpuna izražena MISAO i postao je znan kao Riječ. To je ono što On JEST i što *ĆE zauvijek BITI*.

Dakle, kaže da: "U NJEMU (Isusu) nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta." To znači da smo mi bili S Njim upravo tamo u umu i mislima Božjim prije utemeljenja svijeta. To izabranima daje VJEČNU karakteristiku. Toga se ne možete riješiti.

sve do vode i onda stanu. Povjeruju i onda stanu. Biblija ne kaže da primete KAD povjerujete. Već: "Jeste li primili Duha Svetoga OTKAD ste povjerovali?" Precizan i doslovan prijevod je: "Jeste li, prethodno povjerovavši, primili Duha Svetoga?" Ljudi povjeruju i onda stanu. Vi ne primete Duha Svetoga kad povjerujete ZA Njega, pokajavši se. Vi idete dalje i primete Duha Svetoga. Vidite li to? To je ono što je pogrešno kod naših fundamentalista. Nemaju silu jer su se zaustavili prije Pedesetnice.

Oni su kao sinovi Izraelovi koji su izišli iz Egipta i zaustavili se prije obećane zemlje. Dakle, ti su sinovi Izraelovi napustili Egipat, nekih dva milijuna. Svi su oni zajedno putovali, svi su vidjeli ista Božja čudesa, svi su se hranili istom manom i vodom iz udarene stijene, svi su slijedili isti oblak danju i ognjeni stup noću, ali SAMO DVOJICA su stigla do obećane zemlje. SAMO SU DVOJICA BILI ISTINSKI ILI PRAVI VJERNICI. To je točno jer nam Riječ govori da su ostali umrli zbog nevjere i *zbog nevjere nisu mogli ući*. (Heb. 3, 19) Stoga, budući da je to tako i da su samo DVOJICA UŠLA, onda ostali nisu bili istinski vjernici. U čemu je bila razlika? Dvojica su ostala s Riječju. Kad su srca desetorice uhoda iznevjerila kod Kadeš Barnee, Jošua i Kaleb nisu posrnuli jer su vjerovali Riječ i rekli: "Mi smo više nego sposobni uzeti zemlju." Znali su da mogu jer je Bog rekao: "Dao sam vam zemlju." Nakon što su svi ti Izraelci vidjeli silu i dobrotu i izbavljenje Božje, nisu ušli u počinak koji je tip Duha Svetoga. Stoga, upravo sada možete vidjeti da će samo mala nekolicina uopće vjerovati skroz do primanja Duha Božjeg.

U redu, došli smo ovoliko daleko. Sada želim ići dalje i kad to učinim, znam da ću prouzročiti neke povišene emocije. Ali to je nešto za što nisam odgovoran. Odgovoran sam Bogu i Njegovoj Riječi i ljudima kojima me je Bog poslao. Moram biti vjeran u svemu što mi On dadne da kažem.

U Ivanu 6, 37 i 44 kaže: "Svi koje Mi daje Otac doći će k meni, a onoga tko dođe nipošto neću izbaciti van. Nitko ne može doći k Meni osim ako ga privuče Otac; i Ja ću ga uskrisiti u posljednji dan." Ivan 1, 12 - 13: "A svima koji Ga primiše dade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u Njegovo ime, koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tijela, ni od volje muževlje, NEGO OD BOGA." Ef. 1, 4 - 5: "U Njemu nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta da budemo sveti i bez mane pred Njim u ljubavi; predodredio nas za posinjenje po Isusu Kristu, za Sebe, u skladu s dobrohotnošću volje Svoje." Sada, bez da se previše upustim u temu Božjeg suvereniteta (jer bi za to samo po sebi trebala knjiga) dopustite mi ovdje ukazati da prema ovim stihovima Isus Krist izabire Svoju vlastitu nevjestu baš isto kao što muškarci danas izabiru svoje nevjeste. Nevjesta danas jednostavno ne odlučuje da će uzeti određenog muškarca za muža. Ne, nikako. Ženik je taj koji odlučuje i izabire određenu ženu za svoju nevjestu. (Ivan 15, 16: "Niste vi Mene izabrali, nego sam Ja izabrao vas.") Dakle, prema Riječi Božjoj, nevjesta je bila izabrana prije utemeljenja svijeta. Ovo je izabranje nevjeste bilo naumljeno u Njemu.

otkriti u nama kad On dođe. O, kakva su blaga sabrana za one koji su voljni ući u Njegovo kraljevstvo kroz mnoge nevolje.

"Ne čudite se, požarima što bukte među vama da vas iskušaju!" To je rekao Petar. Je li čudno da Bog želi da izgradimo kristolik karakter koji dolazi kroz patnju? Zaista ne. A svi mi imamo kušnje. Svi smo kušani i stegom odgajani kao sinovi. Nema ni jednog da ne prolazi kroz to. Crkva koja ne pati i nije kušana, koja nema toga - nije od Boga. Heb. 12, 6: "Jer koga Gospod ljubi, stegom ga odgaja; i šiba svakoga sina koga prihvaća. Ako ste pak bez stege, u kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad a ne sinovi."

Dakle, ovo se posebno stanje u Smirni mora primijeniti na svako doba. Ne postoji doba bez toga. Ne postoji istinski vjernik bez toga. To je od Boga. To je Božja volja. To je potrebno. Trebamo Gospoda da nas nauči istinu da imamo patiti i u patnji biti kristoliki. "Ljubav je strpljiva, dobrotiva je." Matej 5, 11 - 12: "Blago vama kad vas zbog Mene budu grdili i progonili i, lažući, svakojake zle riječi protiv vas govorili! Radujte se i kličite jer velika je plaća vaša na nebesima; ta progonili su tako i proroke prije vas."

Oblačna nebesa i životne oluje nisu znaci Božjeg neodobravanja. Niti su vedra nebesa i mirne vode znaci Njegove ljubavi i odobravanja. Njegovo je odobravanje bilo koga od nas jedino U LJUBLJENOME. Njegova je ljubav izborna koju ju je On imao za nas prije utemeljenja svijeta. Voli li On nas? O, da! Ali kako ćemo znati? Znat ćemo jer je On TAKO REKAO i očitovao da nas je volio jer nas je doveo k Sebi i dao nam od Svoga Duha postavljajući nas kao sinove. A kako ću Mu ja dokazati svoju ljubav? Vjerujući ono što je On rekao i ponašajući se radosno usred kušnji koje On, u Svojoj mudrosti, dopušta da se dogode.

"*Znam tvoje siromaštvo - ali bogat si!*" Tu je to ponovno. Vidite Njega kako hoda gore dolje posred Svoje crkve. Poput oca, On gleda dolje na svoju obitelj. On je Glava Svojih ukućana. On je opskrbnik. On je zaštitnik. Usprkos tome, On gleda na njihovo siromaštvo. O, kako se nepoučavani vjernik spotiče o ovo. Kako Bog može izdržati gledati na Svoje u vrijeme potrebe i jednostavno ne zaustaviti sve to - predati i obasuti ih svime materijalnim?

Tu morate ponovno vjerovati u ljubav i dobrotu i mudrost Božju. Ovo je također potrebno. Sjetite se, On je opomenuo: "Ne budite zabrinuti za sutra, što ćete jesti i što ćete odjenuti. Zna Otac vaš što trebate. Onaj koji odijeva ljljan i hrani vrapca, učinit će mnogo više za vas. Ove fizičke stvari nisu prave osnovne neophodnosti vašeg života, jer ničiji život nije u onome što posjeduje. Nego tražite radije najprije kraljevstvo Božje i pravednost Njegovu i sve će vam se materijalne neophodnosti nadodati." Božji ljudi nisu usmjereni materijalistički. Oni su usmjereni Kristu. Oni ne traže blaga koja su odozdo, već traže ona odozgor. To je apsolutno istina, većina kršćana NIJE bogata. Zapravo su na siromašnoj strani. Tako je bilo u Isusovom danu. To je vrijedilo u Pavlovom danu i trebalo bi vrijediti danas. O, to na žalost ne vrijedi danas,

jer laodicejsko doba je doba ogromnog bogatstva, gdje je često kriterij duhovnosti obilje zemaljskih dobara. O moj Bože, kako je crkva bogata u dobrima. Ali kako siromašna u Duhu. "Blago vama, siromasi, jer vaše je kraljevstvo Božje. Kraljevstvo Božje NIJE jelo i piće." Ono nije materijalno. Ono je U nama. Bogat je čovjek bogat u Bogu, ne u svjetovnim stvarima.

"O," viče Duh, "vidim tvoje siromaštvo. Vidim tvoju potrebu. Nemaš jako mnogo, ako uopće imaš išta, čime bi se hvalisao. Ono što jesi imao, oduzeto ti je. Rado si se odrekao svojih imanja u zamjenu za vječna. Tebi se rugaju. Tebe preziru. Nemaš materijalna sredstva da se na njih osloniš. Ali si usprkos svemu tome bogat. Tvoja je sigurnost u Njemu koji je tvoja zaštita i vrlo velika nagrada. Tvoje kraljevstvo tek ima doći. Ali doći će. I bit će vječito. "Da, svjestan sam tvojih kušnji i jada. Znam kako je teško uklopiti se. Ali sjetit ću se svega toga kad se vratim zahtijevati vas kao Svoje i tada ću vas nagraditi."

Dakle, ovo uopće nije protiv bogatih ljudi jer Bog može spasiti bogatog čovjeka. Neka su od Božje djece bogata. Ali novac može biti takva zamka, ne samo onima koji ga imaju, nego i onima koji ga nemaju. Skroz tamo nazad u prvom dobu, Jakov je vikao onima koji su se uzdali u bogate ljude. "Nemojte s pristranošću imati vjeru našega Gospoda Isusa Krista." Tamo su se siromašni pokušavali ulagivati bogatima da bi dobili pomoć radije nego se uzdali u Boga. "Ne činite to," kaže Jakov. "Ne činite to. Novac nije sve. Novac nije rješenje." A ni danas nije rješenje. Imamo više bogatstva nego što smo ga ikad imali, a ipak se duhovno postiže manje. Novac nije ono s čim Bog radi. On se pokreće Svojim Duhom. I to kretanje Duha dolazi samo životu posvećenom Riječi.

SOTONINA SINAGOGA

Otk. 2, 9b: "Znam pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina."

Evo stiha koji će nositi važnu misao, ne samo zato što je po sadržaju vrlo neobičan, već je praktično također ponovljen u dobu koje je više od tisuću godina kasnije.

Otk. 2, 9: "Znam tvoja djela i nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina." Ponajprije, riječ *Židovima* ne opisuje religiju židovskog naroda. To se odnosi samo na Judin narod i ima isto precizno značenje kao kad bih rekao da sam ja rođeni *Irac*. Ovi su ljudi govorili da su oni uistinu Židovi, pravi Židovi po rođenju. Bili su lažljivci. Oni nisu bili Židovi po rođenju i nisu bili Židovi po religiji.

su povjerovali i bili ispravno kršteni. To je točan obrazac kako ga je izložio Petar u Djelima apostolskim 2, 38 - 39.

Drugi citat Pisma koji ovo divno objašnjava nalazi se u Gal. 3, 13 - 14: "'Proklet svatko tko visi na drvetu', da na pogane dođe blagoslov Abrahamov u Isusu Kristu pa da (kako bi) obećanje Duha primimo po vjeri." Dakle, nipošto se ne može reći da je "blagoslov Abrahamov" nanovo rođenje i da je "obećanje Duha" krštenje Duhom Svetim kao dva odvojena događaja. Jer Pismo kaže ovako: "Isus je umro na križu i pomoću te smrti i uskrsnuća je blagoslov Abrahamov došao na pogane, napuštajući Židove. To se dogodilo da bi Duh mogao postati dostupan poganima."

Razumjeti što sam upravo rekao jest razjasniti zašto proučavatelji nisu baš nikada pronašli da Pavao bilo kada kaže: "Budite nanovo rođeni i ZATIM budite ispunjeni Duhom." Zaključili su da je to tamo i stavili svoja vlastita značenja da bi načinili da to kaže to, ALI PISMO NE KAŽE TO. Ni Isus to nije nikada rekao. Pogledajte Ivana 7, 37 - 39 i pročitajte to sada s razumijevanjem. "U posljednji dan, veliki dan blagdana, stajao je Isus i vikao, govoreći: 'Ako je tko žedan, neka dođe k Meni i neka pije! Tko vjeruje u Mene, kako veli Pismo: 'Iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode!' A to je rekao za Duha kojega su trebali primiti oni što vjeruju u Njega. Duh Sveti još ne bijaše dan, jer Isus još nije bio proslavljen." Dakle, ovdje jasno i kategorički kaže da će iz vjernika nakon pijenja dolaskom Isusu u vjeri poteći rijeke živih voda. I to stavlja ovo iskustvo na Pedeseticu. Imajući sada ovu misao u umu, čitamo Ivana 4, 10 i 14: "Kad bi znala dar Božji i tko je Onaj koji ti veli: 'Daj Mi piti,' ti bi od Njega zaiskala i On bi ti dao živu vodu. Ali tko pije od vode koju ću mu Ja dati, neće ožednjati nikada, već će voda koju ću mu dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni." Spomenuta je ista ova živa voda, ali ovoga puta nije nazvana rijekom, nazvana je arteškim izvorom. Upravo tu ljudi pogriješe. Zato što je nazvana izvorom i rijekom, misle da je na jednom mjestu to vječni život dan od Duha, a na slijedećem mjestu gdje je nazvana rijekom (podrazumijevajući veliku dinamičnost) to mora da je Duh sada dan kao dar sile. Nije tako. To je jedno te isto. To je Duh koji daje život i silu, i to je došlo na Pedesetnici.

Što je to što je prouzročilo ovo pogrešno shvaćanje? Odgovor je: "ISKUSTVO." Išli smo po iskustvu, a ne Riječi. Dosta s iskustvom kao svojim mjerničkim užetom. Postoji samo jedno mjerilo, samo jedna mjera, a to je RIJEČ. Dakle, promotrite pažljivo i shvatite ovo. Petar je rekao: "'Pokajte se i krstite u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga." Pavao je rekao: "Jeste li primili Duha Svetoga OTKAD ste povjerovali?" Ovo je sav naš problem upravo ovdje. Ljudi se pokaju od svojih grijeha, krste se u vodi, ALI NE IDU DALJE I NE PRIME DUHA SVETOGA. VI POVJERUJETE ZA PRIMANJE DUHA. Vjerovanje u Isusa je korak u pravom smjeru, a on je prema Duhu Svetom. Ali ljudi tu stanu. Odu

što ste povjerovali (ne kad ste povjerovali), zapečaćeni obećanim Duhom Svetim." Dakle, evo moje poante. Previše naših modernista i čak naših fundamentalista (takozvanih) vjeruje u spasenje u određenom specifičnom vremenu koje se u mnogim slučajevima naziva "donošenje odluke" i to se naziva primanjem Krista ili biti nanovo rođen. Dakle, primiti Krista je primiti Njegovog Duha. Primiti Njegovog Duha je biti nanovo rođen. Primiti Njegovog Duha je biti kršten Duhom Svetim. Amen. Ti ljudi povjeruju. To je divno. *Ali oni tu stanu.* Vi primite Duha Svetog NAKON što povjerujete. To je uvijek bilo tako i uvijek će biti. Već prva riječ upute ljudima bila je od Petra na Pedesetnici, a on je rekao: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primiti ćete dar Duha Svetoga. Jer za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za sve one izdaleka koje god pozove Gospod Bog naš."

Ove su upute došle kao izravan odgovor od Petra vezano za ono što se uistinu dogodilo na Pedesetnici. Ono što se ispunilo bilo je to da je Bog prema Joelu izlijevao obećanog Duha Svetog na svako tijelo. On nije bio izliven prije tog vremena ili dan prije tog vremena. To je bilo to. Ali TO je od sada nadalje imalo doći pokajanjem, krštenjem u Ime Gospoda Isusa Krista i zatim je Bog bio vezan dužnošću ispuniti one koji su došli. Ni Petar niti ijedan od apostola nisu nikada rekli: "Morate se nanovo roditi i zatim ispuniti Duhom."

Da je ovo obrazac iskustva vezan za primanje Duha Svetoga, pažljivo primijetite već slijedeći put kad je Duh sišao na ljude. Djela apostolska 8, 5 - 17: "A Filip je sišao u grad Samariju te im propovijedao Krista. Mnoštvo je jednodušno priklonilo pozornost onome što je Filip govorio jer su čuli i vidjeli znamenja koja je činio: ta iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući na sav glas, a iscijeljeni su i mnogi uzeti i hromi. I nastade velika radost u tome gradu. A bijaše tu neki čovjek imenom Šimun, koji se već otprije u tom gradu bavio vraćanjem i općaravao narod Samarije tvrdeći da je on netko velik. Priklanjali su mu se svi, od malog do velikog, govoreći: 'Ovaj je sila Božja - i to velika!' A priklanjali su mu se jer ih je već duže vrijeme općinjavao vraćanjima. *Ali kad su povjerovali Filipu, koji je navješćivao Evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o Imenu Isusa Krista, krstili su se muževi i žene.* I sam je Šimun povjerovao pa je, kad se krstio, ostao s Filipom: bio je zapanjen motreći znamenja i silna čudesa što su se zbivala. Kad pak su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila Riječ Božju, pošalju k njima Petra i Ivana, koji se, kad su sišli, pomole za njih kako bi primili Duha Svetoga; *jer još ni na koga od njih nije bio sišao: bili su samo kršteni u Ime Gospoda Isusa. Tada su polagali ruke na njih i oni su primili Duha Svetoga.*" Prema 12. stihu ONI SU POVJEROVALI RIJEČ. Tada su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa. *Ali prema 16. stihu, usprkos svemu tome, JOŠ UVIJEK NISU BILI PRIMILI DUHA SVETOGA.* Duha Svetoga su primili samo NAKON što

Ako je sve ovo istina, što su oni bili? Bili su zavedeni ljudi koji su već bili dio crkve. Pripadali su lažnom trsu.

Nisu bili od prave crkve, već od lažne crkve, jer je Bog rekao da "su bili sinagoga Sotonina". Dakle, riječ za sinagogu nije ista riječ koju koristimo za crkvu. U Bibliji crkva znači "pozvani van" ili "sazvani". Psalmist je o ovim izabranim ljudima rekao: "Blažen kog TI IZABRA i k Sebi PRIVUĆE: on boravi u dvorima Tvojim." Psalmi 65, 4. Ali značenje sinagoge je "skupština ili skup". To može biti dobro ili loše, ali u ovom je slučaju loše, jer ovo su oni čije skupljanje nije od Boga, već od njih samih. Izaija je o njima rekao: "Gle, sigurno će se skupiti, ali NE OD MENE; tko se protiv tebe skupi, zbog tebe će pasti." Iz. 54, 15. A budući da su ovi zasigurno bili protiv istinskog trsa, Bog će se jednog dana pozabaviti njima u uništenju.

Dakle, zašto u okviru crkve imamo izmiješane ljude, a koji se nazivaju Židovima? Razlog je ovaj: budući da su bili lažljivci, mogli su tvrditi što su god željeli. Mogli su reći što su htjeli kao da je to činjenica i zatim se toga čvrsto držati. I u ovom su slučaju mogli lagati s vrlo moćnom mišlju u umu. Nije li bilo tako da je rana crkva bila skoro, ako ne potpuno, sastavljena od Židova, čineći ih izvornim članovima Njegovog tijela? Dvanaest apostola bili su Židovi, a kasniji su apostoli bili ili Židovi ili obraćenici. Stoga bi kleti se da su Židovi dalo ljudima prvenstvo i pravo na izvornost. Reci laž. Čvrsto je se drži. Ne obaziri se na činjenicu ili povijest. Jednostavno ju reci i nastavi ju govoriti ljudima i ubrzo će ju ljudi prihvatiti.

Dakle, jeste li tu nešto uhvatili? Nije li taj isti duh danas upravo u crkvi? Ne postoji li skupina koja tvrdi da su oni izvorna i istinska crkva i da se spasenje nalazi samo u njoj? Ne tvrde li da oni imaju ključeve kraljevstva koje su primili od Petra? Ne tvrde li da je Petar bio njihov prvi papa i da je živio u Rimu kad ZA TO APSOLUTNO NEMA POVIJESNE ČINJENICE? A čak i njene najobrazovanije i najupućenije pristaše vjeruju njezinim lažima. Sotonina sinagoga! A ako je Sotona njezin otac i on otac laži, onda nije čudno da su ti u njegovoj sinagogi također lažljivci.

Razmotrite misao o pogrdi. Ovi iz Sotonine sinagoge u ovom slučaju nisu hulili na Boga (iako se to razumije samo po sebi), već su hulili na istinsku crkvu. Zasigurno. Kao što je Kajin progonio i ubio Abela jer je on (Kajin) bio od zloga i kao što su mrtvi formalni židovski sljedbenici (Isus je rekao da su oni bili od svoga oca, đavla) pokušali uništiti kršćane u prvih nekoliko godina prvog doba, sada ova ista skupina (lažni trs) čak još jače pokušava uništiti istinskog vjernika u drugom dobu. Taj duh antikrista raste.

Skupina koja je polako ušla u crkvu svojim DJELIMA (nikolaitizmom) više se ne boji izloženosti, već je otvoreno organizirana u skupinu sa svojim vlastitim skupljanjem i dolazi protiv istinske crkve s neprikrivenim neprijateljstvom.

Dakle, kad kažem da je to bila organizirana antikristova crkva, dajem vam istinu iz povijesti zajamčene vjerodostojnosti. Prva crkva osnovana u Rimu (mi ćemo slijediti razvoj njezine povijesti u pergamskom dobu) već je pretvorila Božju istinu u laž uvodeći pogansku religiju s kršćanskim imenima i značenjem. Do drugog je doba to bilo toliko pogansko (premda su tvrdili da su istinska crkva) da je Polikarp kao vrlo star prešao oko 2500 kilometara da bi ih preklinjao da se vrate. Nisu htjeli to učiniti. Imali su čvrstu hijerarhiju i čvrstu organizaciju i potpuni odlazak od Riječi. To je, dakle, Sotonina sinagoga puna pogrde u kojoj je već bilo sjemenje doktrine nikolaitizma i koja će uskoro biti stvarno sjedište ili moć sotonske religije. A ovo je sasvim točno, jer Otk. 2, 9b NE kaže da su ti ljudi OD Sotonine sinagoge, već kaže da SU SOTONINA SINAGOGA.

Ovaj duh antikrista nije nov. Ovo nije nešto što je upravo ušlo u crkvena doba. On je bio ovdje cijelo vrijeme. Da bi jasno razumjeli kako djeluje, kako se protivi Bogu i nadvladava u crkvi, pogledajte u Stari zavjet i vidite to tamo. Razmotrimo ovaj duh kad se očitovao u Izraelu kad je izišao iz Egipta da bi bio crkva u pustinji.

Baš kao što je rana crkva počela pod čistom službom Duha Svetoga sa znamenjima i čudesima i očitovanjima takvima kao što su prorokovanje, jezici i tumačenje, mudrost, spoznanje i iscjeljenje, tako su u danima Izraela kad su napustili Egipat bili pod vodstvom Duha Božjeg koji se očitovao u darovima. Bog je bio vođa naroda. Zapravo, On je bio njihov kralj. On je bio Otac - Kralj. On se pobrinuo za Izrael kao što se muškarac brine o svojoj obitelji. Hranio ih je, vodio njihove bitke, odstranjivao njihove teškoće i rješavao njihove probleme. On se baš vrijedno bavio njima. Oni su bila jedina nacija kojoj je On uistinu bio Bog. Ali jednog su dana pogledali uokolo i vidjeli Filistejce i druge nacije s kraljevima nad sobom. To im je zapelo za oči i odlučili su da bi trebali počovječiti svoje vodstvo, pa su željeli kralja. Dakle, i sam je Bog namjeravao počovječiti vodstvo u Osobi Gospoda Isusa Krista, ali oni su ga pretekli. Sotona je znao Božji plan, pa je stavio u srca ljudi da preteknu Boga (Riječ).

Kad su pristupili Samuelu i zatražili kralja, Samuel je bio toliko zaprepašten da ga je skoro izdalo srce. Bog je vodio Svoj narod kroz ovog posvećenog, Pismom potvrđenog proroka i on se osjećao odbačenim. Okupio je narod i preklinjao ih da se ne okrenu od Boga koji ih je nosio kao djecu i dao im prosperitet i blagoslovio ih. Ali su oni ustrajali. Rekli su Samuelu: "Nikad nisi pogriješio u svom vodstvu. Nikad nisi bio nepošten u svom financijskom poslovanju. Dao si sve od sebe da nas održiš u skladu s Riječju Gospodnjom. Mi cijenimo čudesa, mudrost, brigu i zaštitu Božju. Mi vjerujemo u to. To nam se sviđa. I osim toga, ne želimo biti bez toga. Samo želimo kralja da nas vodi u bitku. Međutim, naravno, kad izađemo u bitku i dalje namjeravamo da naprijed idu svećenici i da ih Juda slijedi, a mi ćemo

osam očitovanja, kao riječ mudrosti, pronicanje duhova, riječ spoznanja, vjeru, iscjeljenje i čak čudesa? A ovo je zapažanje čak zanimljivije u svjetlu toga da su jezici najmanji od devet darova; tako kad vidimo ljude koji ne govore, niti su ikada govorili u jezicima, da koriste veće darove nego oni koji govore u jezicima, takvu doktrinu moramo odbaciti još jače nego prije.

Tako, sada možete vidjeti da si ne možemo priuštiti reći ono što Biblija nije rekla. Kad nas Pismo uči da djelo Duha Svetoga i očitovanje te Blagoslovljene Osobe ima donijeti istinu svakog doba istinskom sjemenu tog doba, onda znamo da Duh mora prebivati u osobi ili ona ne može primiti istinu za to vrijeme. Amen. To je sasvim ispravno. I ako ova doba išta izlažu, zasigurno izlažu i potkrjepljuju ovu istinu.

Sada, prije nego što napustimo ovu temu, želim biti vrlo jasan o tome što je krštenje Duhom Svetim po Riječi. Ne po meni i ne po vama. Mora biti po "Tako kaže Gospod" ili smo pogrešno vođeni. Amen.

Ponajprije, primijetit ćete da na mojim sastancima kad završim propovijedanje evanđelističke službe ili neke učiteljske poruke, ja bacim mrežu i zatražim odgovor od ljudi. Tražim ih da istupe naprijed i prime Duha Svetoga. Moji pentekostalni prijatelji, kad me čuju da to kažem, vjeruju da pozivam ljude da istupe naprijed da budu kršteni Duhom Svetim jer su već nanovo rođeni. Tako kad ja pozovem one koji su ispunjeni Duhom da dođu i rade s onima koji su odgovorili na poziv da prime Duha, ovi dragi ljudi navale naprijed i rade s ljudima na takav način da ih ohrabruju da se predaju Bogu i vjeruju kako bi govorili u jezicima. To je prouzročilo mnogo zbrke i želim vam reći točno što mislim. Mislim da grješnik istupi naprijed i bude nanovo rođen, što je biti kršten u Kristovo tijelo Duhom Svetim, što je upravo ono što se dogodilo na Pedesetnici kad je crkva krenula. Drugim riječima, biti rođen od Duha je biti istinski kršten Duhom Svetim. To je jedno te isto.

Dakle, shvaćam da će ovo ovdje na trenutak biti zbunjujuće, jer većina ljudi zna da sam bio postavljeni baptistički propovjednik i nepokolebljivo tvrdio da su to baptisti promašili jer govore da primite Duha Svetoga KAD povjerujete, jer to nije tako. Primate Ga "OTKAD ste povjerovali". Djela apostolska 19, 2 - 6. "Pa ih upita: 'Jeste li primili Duha Svetoga *otkad* ste povjerovali?' Oni mu rekoše: 'Nismo ni čuli da postoji Duh Sveti.' Reče im on: 'Pa u što ste onda kršteni?' A oni odvrte: 'U Ivanovo krštenje.' A Pavao reče: 'Ivan je uistinu krstio krštenjem pokajanja i narodu govorio da vjeruje u Onoga koji dolazi poslije njega, to jest u Krista Isusa.' Kad su to čuli, krste se u Ime Gospoda Isusa. A kad je Pavao položio na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih pa počnu govoriti u jezicima i prorokovati." Tu je to. Pavao je pitao: "Jeste li primili OTKAD, NE KAD ste povjerovali." I tu je velika razlika, jer primamo NAKON što povjerujemo. Ef. 1, 13 je ponovljena točna riječ o onome što se dogodilo u Efezu prema Djelima apostolskim 19: "U Njemu ste i vi NAKON što ste čuli Riječ istine - Evanđelje svojega spasenja - u Njemu ste, NAKON

govori, naposljetku morate doći do toga da svi jezici moraju biti od Boga. To bi nas onda dovelo da vjerujemo da đavao ne može govoriti u jezicima. To nije tako, ne, ni na trenutak. Bilo koji istinski misionar u inozemstvu našalost i te kako zna da đavoli govore u drugim jezicima, isto kao što ja to znam iz iskustva.

Pentekostalni teolozi priznaju da nemaju citat Pisma koji izlaže da ljudi govore u jezicima kada su kršteni Duhom Svetim. Priznaju da to zaključuju iz iskustava izloženih u knjizi Djela apostolskih u kojoj su tri od pet puta ljudi govorili u jezicima. I također, bez ikogjeg citata Pisma, kažu da postoje dvije vrste jezika. Jedan je jezik u kome govorite dok primete Duha Svetoga i on je "dokaz", dok kasnije, ako vjerujete, možete primiti dar jezika pomoću kojeg možete često govoriti. Međutim, kažu da jednom kad ste govorili u jezicima kao dokazu primanja, možda više nikada nećete ponovno govoriti. Još smo jednom željni znati gdje je to pronađeno u Riječi. Ako to nije tu, onda Bog to nije rekao i jao onome tko bi dodao toj Riječi. *Ali postoji nešto u Riječi baš o ovoj temi što oni u potpunosti zanemaruju.* 1 Kor. 13. Spominje ljudske i anđeoske jezike. To bi bili poznati i nepoznati jezici. Moderni pentekostalci kažu da mogu primiti Duha Svetoga govoreći u nepoznatim ili anđeoskim jezicima. Pobrkali su lončiče jer su u Djelima apostolskim 2 ljudi govorili savršenim dijalektom kojeg su čak i nevjernici čuli i razumjeli.

Dakle, kad Bog šuti bolje nam je da šutimo. Ali gdje je On govorio bolje nam je da mi također govorimo i kažemo ono što je On već rekao. On nam je rekao što je dokaz ili da je to što će se dogoditi nakon krštenja Duhom Svetim to da će nam doći Učitelj i poučavati svu istinu. Ali taj je Učitelj bio UNUTARNJI učitelj, ne vanjski učitelj. Da Duh nije bio unutra, ne biste čuli istinu i primili je otkrivenjem da ste je slušali svaki trenutak dana. To je bio znak Duha koji prebiva unutar u danima Pavla. Oni koji su bili ispunjeni Duhom Svetim čuli su Riječ, primili ju i živjeli po njoj. Oni koji nisu imali Duha čuli su ju samo kao tjelesni ljudi, pogrešno ju protumačili i otišli u grijeh.

U svakom dobu (a svako doba je doba Duha Svetoga za istinskog vjernika), kažem, u svakom je dobu dokaz bio isti. Oni koji su imali Duha, Učitelja, čuli su Riječ i taj je Duh u njima uzeo Riječ i poučio ju (otkrio ju) njima; a oni su bili iz skupine koja je čula glasnika i njegovu poruku i uzela ju i živjela ju.

Znam da je veliko iskušenje pozvati se na dan Pedesetnice i također na dan kad se Duh Sveti spustio u Kornelijevu kuću i zatim postaviti ta dva identična iskustva kao dokaz Krštenja Duhom Svetim. Ali u obje su prigode slušatelji razumjeli jezike. To je daleko od moderne buke zbrke pentekostalnih sastanaka. I ako ovo nije bilo dovoljno da nas nagovori da prestanemo s takvim zaključivanjem, što ćemo učiniti kad se suočimo s činjenicom da ljudi koji nikada nisu govorili u jezicima imaju u svojim životima neke od drugih

trubiti u turbe i vikati i pjevati. Ne namjeravamo prekinuti ništa od toga. ALI ŽELIMO KRALJA, KOJI JE JEDAN OD NAS, DA NAS VODI."

A Bog je rekao Samuelu: "Vidiš, nisu odbacili tebe, nego su odbacili MENE da ne kraljujem nad njima."

Kako je to bilo tragično. Nisu ni slutili da su, kad su tražili Boga da im dopusti da budu kao ostatak svijeta, odbacivali Njega, zato što je Bog odredio da Njegov narod postupa drugačije od svijeta. Oni nisu od svijeta i ne izgledaju kao svijet i ne postupaju kao svijet. Oni su razapeti svijetu i njima je svijet razapet. 2 Kor. 6, 17 - 18: "'Stoga izidite iz njihove sredine i odvojite se,' govori Gospod, 'i nečisto ne dotičite i Ja ću vas primiti. I bit ću vam Otac, a vi ćete Mi biti sinovi i kćeri,' govori Gospod Svemogućí."

Vidite, jedina razlika između Izraela i ostalih nacija bio je Bog. Stavite Boga na jednu stranu, i Izrael je bio kao bilo koja druga nacija. Kad je Samson ošišao svoju kosu, bio je kao bilo koji drugi čovjek. Stavite vodstvo Duha Svetog na stranu i crkva NIJE NIŠTA NEGO SVIJET S PRIDRUŽENIM BOŽJIM IMENOM. Svijet i crkva su od iste mase, baš kao što su Jakov i Ezav bili od istih roditelja, ali Duh Božji čini razliku.

Nije važno nazivate li se kršćaninom. To može učiniti svatko. Stvar je u tome imate li ili nemate Duha Božjeg u sebi, jer ste bez tog Duha pokvareni; niste od Njegovih. Amen.

Ne jako davno pitao sam jednu gospođu je li kršćanka? Rekla mi je: "Hoću da znaš, gospodine, da ja svake noći palim svijeću." Kakve to uopće ima veze s tim? Ja sam metodist, ja sam baptist, ja sam pentekostalac. To nema nikakve veze s tim. Duh Sveti ili propadate.

Dakle, počevši skroz tamo nazad u prvoj crkvi, ljudi su počeli razmišljati i umovati kako poboljšati Boga. Počela su se pokazivati djela nikolaita. Zatim se formirala skupina. Odlutali su od obrasca Riječi. Potrebna je samo jedna promijenjena riječ i onda to malo kvasca sve tijesto ukvasa. Tko posrne u jednoj točki Zakona, kriv je za sve. Eva je samo promijenila jednu riječ. To će biti dovoljno.

I kada je formirana ta na Sotonu usredotočena skupina, počela je mrziti i boriti se protiv istinskih vjernika, insistirajući da su oni (tuđinci) crkva Božja.

Primijetite kako organizacija rađa mržnjom. Ona uništava zajedništvo. Stvara gorčinu. Mira znači upravo to. Smirna je bila puna toga . Gorčine. Korijen gorčine okalja mnoge. Stoga je ulazilo sve više i više okaljanja. Svako će doba osjetiti njegove ožiljke.

Smirnijska je crkva odlutala daleko od izvorne. Postala je hibrid. Hibridizirala se na način kao što je to učinila Eva. Vi znate da je hibrid ono što dođe iz miješanja dviju vrsta. Rezultat više nije čist poput originala. On je mješanac. Dakle, kad je Eva dopustila zvijeri da pomiješa svoje sjeme s njezinim, donijela je stvorenje zvano Kajin koji nije bio čisti čovjek. On je bio

od ZLOGA. Primijetite kako je on bio drugačiji od Abela. Primijetite kako je on bio drugačiji od Šeta. On je mrzio Boga i nije se htio pokoriti Riječi i progonio je i ubio pravednoga. Uzdigao je sebe iznad Riječi Božje.

Crkva je također otišla od onoga što je ona izvorno bila. Ona je hibrid. To jest, takozvana crkva je hibrid. Ljudi kažu: "Ja sam baptist." U početku ne bijaše tako. "Ja sam metodist." U početku ne bijaše tako. Umjesto neiskrivljene Riječi Božje, umjesto Duhom ispunjenih ljudi u crkvi koji su bili vođeni otkrivenjem danim od Duha, sada su crkvena vjerovanja i pravilnici i obrazovana nagađanja obrazovanih ljudi. Učenje je uzelo mjesto otkrivenju. Razum je zamijenio vjeru. Program je zamijenio spontanu hvalu u Duhu Svetom. Na početku ne bijaše tako. Cijela se vrsta promijenila. Postala je hibridna crkva.

Dakle, kad crkva postane hibridizirana, hoće li proizvesti čiste kršćane? Ne može. U njima nije život ili sjeme koje dovodi kršćane do rođenja. Vrsta svoju vrstu donosi. Baptisti donose još baptista i oni postupaju kao baptisti. Metodisti donose metodiste i oni postupaju kao metodisti. Ni jedni nisu znani po Božjoj sili, niti ne mogu biti jer nje tamo nema. Oni su znani po svom ceremonijalnom proslavljanju Boga i svojim crkvenim vjerovanjima i dogmama.

Kakav hibrid! Zna li koji je najpoznatiji hibrid na svijetu? S nama je vjekovima. To je mazga. Ona je križanac magarca i konja. Ona je čudna životinja. Ne može se razmnožavati. Nema život koji to može učiniti. Ipak, koliko radi! Ona može raditi više od konja ili magarca. Ali promotrite njenu narav. Tvrdoglava je i nikada se u nju ne možete pouzdati. Ona je savršena slika hibridne religije. Križanac istine i tame, jer konj je tip istinskog vjernika, a magarac slika nepravednog. Pomiješajte ih i imate sterilnu, formalnu religiju. Ona nema sjeme života. Mrtva je. Može razgovarati o istini, ali ju ne može proizvesti. Nema Boga u svojoj sredini, a ipak se okuplja i razgovara o Bogu i sve vrijeme sustavno poriče silu. Oni će poreći Riječ u samo Ime Gospodnje. I za njih nikada nema nikakve nade. Shvaćate li da nijedna organizirana religija nikada nije imala probuđenje? Nikada! Jednom kad su se organizirali, umrli su. Nikad se ne mogu vratiti. Ne mogu. To vam mogu pokazati u tipu. U Izlasku 13, 13: "Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorođenca između svoje djece otkupi." Vidite, magarac može biti otkupljen. Svaki jadni grješnik može biti otkupljen krvnom žrtvom Isusa Krista ili odbacivanjem Krista biti i sam odbačen. Ali mazgu ne otkupljujete. Za nju nema otkupljenja. Za nju nema krvi. Ne može biti jer se mazga sklanja u crkvu, dok se magarac sklanja u krv. Mazga u sebi "nema sjemena" koje se može oživjeti, ali magarac ima sjeme.

Evo, baš sam prije nekoliko tjedana čitao jedan uvodni članak. Da, bio je to uvodni članak nespašenog poslovnog čovjeka, ne kršćana. Rekao je da je zapanjen crkvama. Nije ih mogao razumjeti. Imali su seminare pune profesora

već ih je dodatno poučio istinu koju su već imali. Tako je Pavao primio svoja otkrivenje. Što se tiče toga rekao je: "Dajem vam do znanja, braćo, da Evanđelje koje sam propovijedao nije od ljudi; niti sam ga ja od čovjeka primio, niti naučio (od čovjeka), nego otkrivenjem Isusa Krista." Gal. 1, 11 - 12. Poučio ga je Sveti Duh.

Jednoga dana kad je Isus bio na zemlji, došao Ga je posjetiti neki važan čovjek. Taj je čovjek rekao: "Rabbi, znamo da si učitelj poslan od Boga." Ali primijetit ćete da ga je Isus prekinuo. Okrenuo se Nikodemu i riječi koje je rekao mogle bi se parafrazirane ovako: "Ja NISAM učitelj. Ja sam Žrtveno Janje za grijeh. Ja omogućujem Nanovo Rođenje Svojim Duhom. Ali dolazi Jedan koji je Učitelj. On je Duh Sveti." Kad je Isus bio na zemlji došao je kao Janje i kao Prorok. Ali kad se vratio na crkvu Svojim Duhom postao je Učitelj.

I za svako doba čujemo istu istinu. "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Ali samo Duhom ispunjen čovjek može čuti otkrivenje za to doba. Nitko drugi ne može. Ne, nikako. Ne mogu jer je to upravo ono što je Pavao rekao u 1 Kor. 2, 6 - 16.

Dakle, ovo bi vas trebalo potaknuti da se radujete. Kruži vrlo neobična doktrina koja uzrokuje mnogo pogrešnog shvaćanja i zamjeranja. Jer kad pentekostalci kažu da MORATE govoriti u jezicima ili niste bili kršteni Duhom Svetim, oni ili poriču da veliki ljudi kao Knox, Moody, Taylor, Goforth i drugi nisu primili Duha Svetoga ili govore da su svi oni potajno govorili u jezicima i nisu bili svjesni što se zbivalo. Međutim, to nije istina. Ne, nikako. To je vrlo krupna pogreška. Jezici nisu dokaz da je netko ispunjen Duhom. Oni su jednostavno jedno od devet očitovanja spomenutih u 1 Kor. 12. Ne postoji citat Pisma koji kaže da primete Duha Svetoga govoreći u jezicima ili da primete Duha Svetog govorenjem u jezicima. Ali kaže da "Nakon što se svi napuniše Duha Svetoga, govorahu u jezicima," i kasnije kaže da su prorokovali.

Danas se među mnogim ljudima prihvaća kao gotova činjenica da svi koji tvrde da su primili Duha Svetoga govorenjem u jezicima govore pravi duhovni jezik. Ali to nije tako jer mnogi ljudi govore u poznatom jeziku, ali pod utjecajem pogrešnog duha. Dakle, recimo da smo na sastanku i da svi ljudi govore u jezicima. Kako možete znati koji je jezik od Duha, a koji od đavla? Bio sam među poganima gdje su njihovi čarobnjaci pili krv iz lubanje, govorili u jezicima i tumačili i prorokovali. Čak mogu i pisati u jezicima. Dakle, ako su jezici *TAJ* dokaz primanja Duha Svetoga, onda bi svaki jezik morao biti od Boga. Ali ljudi koji jezike smatraju dokazom priznali su da postoje krivi i pravi jezici jer Bog ima pravi, a Sotona ima krivi. Stoga, moje je pitanje: "Tko zna što je pravi? Tko je razumio jezik da zna što je bilo rečeno? Tko ima dar pronicanja da zna?" Dakle, kad dobijemo te odgovore, imat ćemo po čemu se ravnati, ali do tada se moramo pitati o izvoru jezika. Upravo sada možete vidjeti da ako podržite jezike kao dokaz i ne znate što se

prosudivati. No duhovni prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. Jer tko je upoznao um Gospodinov da ga pouči? A mi imamo um Kristov!" Mt. 13, 13 - 16. "Zbog toga im govorim u usporedbama jer gledajući ne vide i slušajući ne čuju ni ne razumiju. I u njima se ispunjava proročanstvo Izaijino, koje kaže: 'Slušat ćete, slušati, i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati, i nećete uvidjeti! Jer usalilo se srce naroda ovoga te ušima teško čuju, a oči svoje zatvoriše: da očima ne vide i ušima ne čuju i srcem ne razumiju - da se ne obrate pa da ih iscijelim.' Ali blagoslovljene su vaše oči jer vide i vaše uši jer čuju." Ivan 8, 42 - 44: "Reče im Isus: 'Kad bi Bog bio vaš Otac, Mene biste ljubili; jer sam Ja od Boga izišao i došao. Nisam sam od Sebe došao, nego Me On poslao. Zašto ne razumijete Moj govor? Jer niste sposobni slušati Riječ Moju. Vi ste od svoga oca đavla i hoćete činiti prohtjeve svoga oca. On je bio ubojica ljudi od početka i nije stajao u istini, jer nema istine u njemu. Kad govori laž, od svojega govori: jer je lažac i otac laži.'" Iz ovih je citata Pisma vrlo očito da ni jedan čovjek ne može *sam od sebe* čuti Boga. Ta mu sposobnost mora biti dana od Boga. Mt. 16, 17: "Isus mu odgovori i reče: 'Blagoslovljen si ti, Šimune, sine Jonin, jer ti to nije otkrilo tijelo i krv, nego Otac Moj, koji je na nebesima.'" Povezujući ove stihove vidimo da postoji samo jedna skupina ljudi i ta vrlo posebna skupina ljudi koji mogu čuti što Duh govori u svakom dobu. To je jedna posebna skupina koja prima otkrivenje za svako doba. Ta je skupina *od Boga*, jer skupina koja *ne može* čuti *nije od Boga*. (Ivan 8, 42 - 44) Skupina koja može čuti i čuje što Duh govori i prima otkrivenje toga je ona skupina opisana u 1 Kor. 2, 6 - 16. Oni su ti koji imaju Duha Božjeg. Oni su ti koji su rođeni od Boga. Oni su kršteni u tijelo Gospoda Isusa Krista Njegovim Duhom. Oni su kršteni Duhom Svetim.

Da bismo dodatno izložili ono što smo upravo rekli i da bismo također upotrijebili citat Pisma kojeg bi trebalo imati na umu dok govorimo o tome tko je to kršten Duhom Svetim, pogledajte što Isus kaže u Ivanu 6, 45: "Pisano je u Prorocima: 'SVI će biti poučeni od Boga.'" Ali okrenite u Iz. 54, 13 odakle je ovo uzeto i piše: "Sva će tvoja djeca biti poučena od Gospoda." *SVI Božji su DJECA Božja*. Prema tome, onda je dokaz da je netko istinsko Božje dijete (onaj na koja je sišao i u kome se nastanio Duh) ponovno opisan kao netko koga je Duh Sveti poučio Riječ.

Sada možete početi uvidati zašto jezici nisu dokaz da je netko kršten Duhom Svetim. Ni u jednom dobu ne kaže da "tko ima jezik neka kaže što Duh govori". To jezike, njihovo tumačenje i proroštvo itd. kao dokaz stavlja po strani. Dokaz je SLUŠANJE onog što Duh govori. Duh govori. Da, Duh poučava. To je upravo ono što je Isus rekao da će On učiniti kad je došao. Ivan 14, 26: "Poučavat će vas o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio." I to je baš ono što se dogodilo. Tako su napisana Evandjelja. Ovi su se ljudi podsjetili po Duhu Svetom samih Riječi koje je Isus govorio. Zato su Evandjelja precizna. Ona su savršena. Ali Duh ih nije samo podsjetio na sve,

koji su naučavali Riječ Božju da bi ju uništili. Dakle, ovaj čovjek to nije mogao shvatiti. Bio je zgrožen time. Rekao je da bi mogao razumjeti da to čini ateist ili komunist ili slobodoumnik ili netko drugi. Ali kad je sama crkva uništila Riječ Božju to je bilo ravno ubojstvu s predumišljajem. ETO VAM VAŠE HIBRIDNE RELIGIJE. PROBUDI SE, AMERIKO, PRIJE NEGO JE PREKASNO!

Kad crkva ode od Riječi, vjerovat će bilo što. To je poput Eve. Kada je Kajin rođen, rekla je: "Muško sam čedo dobila od Jahve!" Dakle, shvaćate li da je ona to zaista mislila? Mislila je da je dobila muško čedo od Jahve. Vidite, jednom kad je bila zavedena uzimajući Sotoninu riječ umjesto Riječi Božje, tada je mislila da je sve što je rekla bilo ispravno. Ako je rekla da je dobila muško čedo od Boga, onda je dobila muško čedo od Boga. Ali Bog je u Svom svemiru postavio zakone. Dobro sjeme može samo donijeti dobar plod, a zlo sjeme može donijeti samo zao plod. Dakle, svako će sjeme, iako različito, koristiti istu zemlju, hranu, vlagu i sunčevu svjetlost, ali donijet će prema svojoj vlastitoj vrsti. Primijetite povijest Kajinove loze. Primijetite povijest Šetove loze. Samo jedna razlika među njima - originalno sjeme. Ništa drugo.

Ako stvarno pažljivo pogledate ovu Evinu izjavu, primijetit ćete da je ona imala više razumijevanja nego što većina shvaća. Ona sina nije pripisala Sotoni jer bi ga to izjednačilo s Bogom. Samo je Bog mogao stvoriti jajašce u Marijinoj utrobi. Sotona to nije mogao učiniti. Eva je to znala. Sotona može samo izopačiti. Tako ju je on zaveo s pogrešnim sjemenom. Zmijčevo je sjeme bilo to koje je donijelo Kajina. Adamovo je sjeme bilo to koje je donijelo Abela i Šeta. *To je sjemenje prošlo kroz sasvim isti proces, ali su djeca bila različita, jer su bila od različitog sjemenja.*

Ona je vjerovala da je Kajin bio od Boga. Prihvatila je đavolovu laž kao Božju istinu. To je točno ono što mi imamo sada. Crkve postavljaju sebe kao izvore istine, ali u njima istine nema; a ipak se njihova rođena djeca kunu njima i čak će ubiti da podrže njihovu pogrešku.

Ako mislite da je to preuveličavanje, pročitajte cijelo 3. poglavlje 2. poslanice Timoteju i prvih pet stihova četvrtog poglavlja. 2. poslanica Timoteju 4, 1 - 5: "Zaklinjem te, stoga, pred Bogom i Gospodom Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom pojavljivanju, i kraljevstvom Njegovim: propovijedaj Riječ odmah, bilo zgodno ili nezgodno; uvjeravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i doktrinom. Jer doći će vrijeme kad neće podnositi zdrav nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši; od istine će uši odvratiti i bajkama se okrenuti. A ti trijezan budi u svemu, podnesi patnje, vrši djelo evandeliste, službu svoju potpuno ispuni!"

Kada si je crkva dopustila udaljiti se od originala, poput Adama i Eve, nastupila je smrt.

U njoj nema snage. Postala je nakaza. Onog časa kad je crkva krenula prema formi i ceremoniji i prema svećenstvu organiziranjem propovjednika u skupinu koja je odlučivala o vodstvu bez obzira na Duha Svetoga i Njegovu Riječ, tog je istog trenutka ušla smrt i počela je biti bolesna i kad je postala bolesna promijenila se u nemoćnu skupinu ljudi čije je jedino oružje bilo prepiranje. Nije mogla proizvesti ništa u Duhu, jer su se njezine nade uzdale u program, a ne u vjeru u Njegovu Riječ. Sijali su program, pa su žnjeli program. Sijali su izopačenje, pa su žnjeli izopačenu djecu.

Dirali ste u Boga i žanjete točno ono što ste ubacili. Čovjek bi to trebao naučiti iz prirode. Dirao je u prirodu. Ubacio je svoje vlastite ideje u prirodu i preslagao molekule itd. i sada žanje vihor. Pogledajte samo kako su uzgojili pile. Ono je toliko napredno uzgojeno da je stroj za ležanje koji ulaže velik napor. Nije dobro za hranu i mekano je i nekvalitetno za jelo. U meso koje jedemo ubacuju tvari i zbog toga se ljudsko tijelo mijenja tako da žene postaju uže u bokovima i šireg ramena, a muškarci postaju upravo suprotno. Dakle, ako se poigravate s prirodom i dobijete nakazu i suprotan rezultat, što će se dogoditi ako promijenite istinu u laž? Odgovor je: razmnožit ćete antikrista, bezbožni sustav religije koji je toliko izopačen da neće izgledati kao original ili proizvoditi što i original. Jedino rješenje koje Bog ima za situaciju poput te je ognjeno jezero.

To je jedno smirnijsko doba umiralo. Kad je umrlo, nikada nije se vratilo. Ni jedno se doba nikada ne vraća. Ni jedno se probuđenje nikad ne vraća. Ne može u sebi imati Božji život prirodnim rađanjem. Potreban je preporod odozgo. Ovo je posljednje doba počelo s vatrama pentekostalnog probuđenja i oni su to nazad organizirali. Umjesto uzimanja Riječi, uzeli su svoje vlastite ideje i učinili upravo ono što je učinilo svako doba - zamijenili Riječ priručnikom. Samo iskoračite izvan tog priručnika i vidite što će se dogoditi. Brate, vani si. I progonit će te i skriviti to na Boga. A kako vole svoju organizaciju. Nije ni čudo. Oni su pentekostalci druge generacije, a budući da Bog nema unuke oni su tek djeca svojih očeva, znana po svojim crkvenim vjerovanjima i obliku proslavljanja. Oni mogu govoriti o onome što je nekad bilo, ali ne mogu to proizvesti. Nekada su imali munju, ali gotovo sve što je ostalo je grmljavina. Ali pustite im da vam govore o slavama svog pokreta. Reći će: "Da, gospodine, želim da znaš da je ovo pokret kojeg nije započeo nijedan čovjek. Došao je spontano. Duh se spustio po cijelom svijetu. Zaista, dobili smo ono što sto su imali na Pedesetnici. To nije bilo od ljudi, već od Boga." **ZAŠTO TO ONDA NISU ODRŽALI TAKVIM? AKO JE TO BOG ZAPOČEO, KAKO TO DA BOG TO NIJE MOGAO ODRŽATI I DOVRŠITI?** Ako Bog nije napisao priručnik crkvenih vjerovanja i formula i dogmi da bi započeo to, kakvo su pravo onda oni imali učiniti to? Bog je izlio Svoga Duha na baptiste, metodiste, nazarene, adventiste, prezbiterijance, braću, crkvu Božju (nekoliko tako nazvanih), itd. Sva su ta braća odgojena na

Zatim je Jahve umro. To je znak za sve ljude sada. Nema drugog poput toga. Ovaj je taj veliki.

Onda je na zemlju sišla tama. Stavili su Ga u grob. Tamo je On ležao ta tri dana i noći dok potres nije razbio noćnu tminu i On je izašao. Jahve je izašao. Jahve je uzašao na visinu. Onda se Jahve vratio nastaniti se u Svojoj crkvi. Jahve se vratio sa silnim vjetrom i ognjenim plamenovima. Jahve se vratio hodati posred Svoje crkve i ovlastiti Svoje ljude. Još je jednom Jahve došao, a ovoga puta ostati u Svojim ljudima. I ponovno Jahve iscjeljuje bolesne, podiže mrtve i Duhom očituje Sebe. Jahve se vratio govoreći u jezicima i odgovarajući u tumačenju.

Jahve je sišao i podigao prostitutku da više ne griješi. Sišao je do pijanice upljuvanog muhama po licu dok bez svijesti leži u jarku. Da, Jahve se došao očitovati u tijelu i očitovati kroz tijelo. Jahve je došao - Bog u nama, nada slave.

Da, Isus je došao i prolio Svoju krv i oslobodio sužnja. Došao je i otkupio Svoje izgubljene ovce. Dao im je vječni život te neće propasti nikada. Neće izgubiti ni jednog od njih, već će ih uskrisiti u posljednji dan.

Haleluja! Druga smrt im ne može nauditi. Nema vlasti nad njima. Jer oni su Janjetovi i prate Ga kamo god pođe.

DUH SVETI U SVAKOM DOBU

Otk. 2, 11: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Nema ni jednog crkvenog doba gdje nije spomenut ovaj stih. Svako pojedino doba ima isto upozorenje ljudima svakog doba. "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori." Ali apsolutno je nemoguće da svi ljudi čuju što Duh govori različitim dobima. 1 Kor. 2, 6 - 16. "Mudrost, doduše, propovijedamo među savršenima; ali ne mudrost ovoga svijeta, kao ni mudrost vladara ovoga svijeta koji će propasti; nego propovijedamo mudrost Božju u tajni, skrivenu, koju je predodredio Bog prije vjekova za slavu našu; koju ni jedan od vladara ovoga svijeta nije upoznao: jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli. Nego, kao što je pisano: 'Oko nije vidjelo, uho nije čulo, ni u srce čovječje nije ušlo ono što je Bog pripremio onima koji Ga ljube.' A nama je Bog to otkrio po Duhu Svojemu: jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božje. Ta tko od ljudi zna što o čovjeku, osim duha ljudskoga koji je u njemu? Tako i o Bogu nitko ne zna, osim Duha Božjega. Mi pak nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga; da znamo što nam je podario Bog. To i govorimo; ali ne riječima naučenim od ljudske mudrosti, nego naučenim od Duha Svetoga: duhovno s duhovnim uspoređujemo. Naravan čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega: ludost mu je i ne može spoznati, jer treba na duhovan način

Ali krv dolazi od muškarca. Zato žena uzima muškarčevo ime. Djeca uzimaju njegovo ime. Majka je inkubator za djecu koju mu rađa.

Upravo se to dogodilo za naše otkupljenje. Duh Sveti je sišao na Mariju i ona je rodila Sina i nazvala Ga Isus. Veliki je Stvoritelj sišao i postao žrtvom za naš grijeh. Njegova je krv bila krv Božja. Bila je upravo to. Ta je krv Božja bila prolivena i Duh Ga je napustio dok je umirao u agoniji. Zatim se ISTI ŽIVOT (DUH) vratio nastaniti se u pokajanom grješniku i osloboditi ga. Taj se grješnik nije vraćao iz godine u godinu, iz žrtve u žrtvu, jer nije bilo potrebe. JEDNOM je žrtvom, jedanput i zauvijek, oslobođen od vladavine grijeha i primio je život Kristov kojim vlada u pobijedi nad grijehom, svijetom, tijelom i davlom.

Bog je to učinio. On je sve to učinio. Povikao je svijetu prokletom u grijehu: "Ja ću vam dati znak. Djeвица će začeti. Djeвица će zatrudnjeti i roditi Sina. To će vam biti znak. Bit će to vječiti znak. Što ona rodi, bit će Emanuel, Bog s nama."

Bog je sišao u krvnu stanicu, ne kroz čovjeka, već po Duhu Svetom, i u toj je djevičanskoj utrobi izgrađen šator u svrhu smrti. Ženino je Sjeme došlo da bi Ono bilo satrto da nam donese naše spasenje. Kada je Duh Sveti sišao na Mariju, On je u nenoj utrobi stvorio stanicu koja će se umnožiti i postati tijelo našeg Gospoda. Ta je stanica bila stvorena. Bio je to Početak Božjeg Stvorenja. Eto tko je Isus. A taj je Svetac bio ispunjen svetom krvlju, dapače krvlju Božjom. Taj je šator došao do rođenja. Izrastao je u muškarca. Otišao je na Jordan i tamo je Ivan oprao tu Žrtvu u rijeci zvanoj Jordan. Kad je ta Ugodna Žrtva ustala iz vode, došao je Bog i nastanio se u Njemu ispunjavajući Ga Duhom bez mjere. A kada je On umro i prolio Svoju krv, savršeni je Božji život bio oslobođen da se vrati na grješnika koji će prihvatiti Krista kao svog Spasitelja.

O, kako je to dojmljivo. Jahve, rođen plačući nad hrpom gnojiva. Jahve rođen u slamnatim jaslama. Evo vam vječiti znak ponosnima i napuhanim lažnim intelektualcima koji su razvili svoju vlastitu teologiju i porekli istinu Božju. Jahve Bog, uplakana beba u smrdljivoj staji. Onda mislimo da imamo pravo biti ponosni, podignutih nosova, kritizirajući i ponašajući se kao da smo netko. Evo vam pravi znak. Ovaj je taj pravi. Jahve koji se igra kao dječak. Jahve koji radi u tesarskoj radionici. Jahve koji pere noge ribarima.

"Ja ću vam dati znak," rekao je Bog. "Ne znak svećenstva u bijelim ovratnicima. Ne znak bogatstva i moći. U ovom znaku nema ništa što ćete poželjeti ili smatrati prikladnim. Ali to je vječiti znak. To je najveći znak od svih." Jahve koji stoji satr u dvorištu i krvari s trnjem na Svom čelu i poplivan po Svom licu, izrugan i omalovažavan. Jahve prezren i odbačen, viseći gol na križu, dok su licemjeri podrugljivo dovikivali i izazivali Ga da side s križa. Jahve koji je umirao. Jahve koji se molio i ništa se nije dogodilo.

različitim doktrinama, pravilnicima, crkvenim priručnicima, itd. Bog je sve to pomeo na jednu stranu, On je uništio njihove dispencacijske teorije i vratio darove Duha, dokazujući da je On isti jučer, i danas i zauvijek. Ali jesu li ti pentekostalci naučili svoju lekciju o organizaciji? Ne, nikako. Organizirali su se nazad i napisali svoje vlastite udžbenike, pravilnike i crkveni priručnik, knjigu zajedništva, itd. s jednom idejom u umu, a to je dokazati da oni sada imaju svu istinu, znaju sve odgovore, te su zato Božja elita koja zna put i može ga pokazati drugima kao od Boga određeni vodiči. Ali oni to nemaju. Hibridizirali su se kao iste one skupine iz kojih su izišli. Ako žele biti u nevjesti, morat će izići upravo kao i njihovi preci.

Oni su poput svih ostalih. Probuđenje je završeno. Pokušavaju živjeti ime, a mrtvi su. Uzeli su organizaciju, sve vrijeme govoreći o Duhu Božjemu. Govore o dokazu Duha Svetoga. Ali zaboravljaju da davao također može govoriti u jezicima. U njihovoj je sredini potpuna zbrka Babela, a oni to nazivaju Duhom Božjim. Još jednom vidimo da čovjek govori Bogu, umjesto da Bog govori čovjeku.

Dakle, možda bi me željeti izgrditi upravo ovdje za ono što sam rekao. U redu. Oni se nazivaju pentekostalcima i cjelovitim Evandjeljem. Neka dokažu to. Na Pedesetnici je vatra ušla u oblaku i razdijelila se nad svakim od njih kao jezik i spustila se na svakog. Gdje je vatra? Na Pedesetnici su govorili u jezicima, a ljudi koji su slušali su razumjeli. Gdje je to? Cijelo je mnoštvo vjernika djelovalo kao jedna obitelj. Pentekostalci su jednako mnogo razdijeljeni kao bilo koja skupina u povijesti. Nijedan se čovjek nije usudio pridružiti ranoj crkvi, već samo od Boga pridruženi. Oni imaju jednako mnogo jaraca među sobom kao bilo tko. Tvrdi da su cjelovito Evandjelje, ali to ne mogu dokazati. Njihove su crkve bez sile kao bilo koja od njih. Ako su oni cjelovito Evandjelje onda bolje da priznamo da je Biblija pogriješila kada opisuje ljude cjelovitog Evandjelja na Pedesetnici. Oni pjevaju: "U meni se dogodila velika promjena." U pravu su. Ali promjena nije bila nabolje. Vrijeme je da se vrate Bogu. Imaju ime da žive, ali su mrtvi. Jezici nisu dokaz probuđenja. To je dokaz smrti. Jezici su proglasili dokaz da je ceremonijalna religija Židova bila završena, da je počela nova era. Jezici danas daju znak da se spusti zastor na poganska crkvena doba i Evandjelje se vraća Židovima. Ljudi govore o jezicima koji navještavaju veliki duhovni pokret. Propustili su priliku. Istina je da to piše kraj svim čovječjim idejama, programima i kraljevstvima, i uvodi se Kraljevstvo Božje. Probudite se ljudi Božji. Probudite se.

Ako ne mislite da je ovo istina, samo poslušajte ovo. Po cijelom svijetu u objema, pentekostalnim i fundamentalističkim skupina, organiziraju poslovne ljude. Oni su nahrupili na propovjedaonicu bez poziva od Boga. Nazivaju se ribarima ljudi i utemeljiteljima Božjeg pokreta i kažu da je nadarena služba iz Efežana 4, 10 - 13 koju je Bog dao crkvi pretrpjela

neuspjeh, tako da oni preuzimaju. Evo nas upravo usred ispunjenja proroštva zvanog Korahova protivljenja, a oni čak ni ne znaju da su ga oni ispunili. Slijepo nastavljaju propovijedati iskustvo za istinu. Neka bi im se Bog smilovao. Neka bi im se otvorile oči prije nego je prekasno. O, poslušajte me. Kad je prestiž novca, društveno vodstvo, poslovna sposobnost ili puka umna vještina ikada kvalificirala čovjeka za duhovno vodstvo ili pridavala ikakvu važnost Riječi Božjoj? I kad su se na bilo koji način materijalnost ili ljudske vrijednosti počele pokazivati kao sredstvo po kojem Bog radi umjesto SAMOG Duha Svetog, onda se borimo protiv Boga, ne za Njega.

Dakle, želim ovo objaviti ovdje. Ne govorim protiv starješina u crkvi. Ne, nikako. I taj starješina može biti toliko siromašan kao najsiromašniji čovjek ikad ili biti najbogatiji čovjek na svijetu sve dok je on starješina u srcu i djelu. Ja ne bih oklijevao postaviti bilo kojeg čovjeka koji ima prave duhovne kvalifikacije kao starješina ili đakon, bez obzira na njegove financije ili društveni položaj. Ali kada vidite da društvena ili financijska struktura ulazi u crkvu koja razdjeljuje ljude na bilo koji način - to nije od Boga. To je još jedan znak vremena u ovom materijalno bogatom, ali duhovno osiromašenom laodicejskom dobu u kojem mi sada živimo.

"Znam tvoje siromaštvo." Jeste li primijetili da je njihovo siromaštvo u tom istom stihu povezano sa sinagogom Sotoninom? Da, to je bogata, moćna organizacija koja ima bogatstvo i uvijek izgurava male ljude koji služe Bogu. Kada se Duh Božji pokreće u srcima ljudi, tko to ostavlja građevine i imovinu? Malo stado uvijek pretrpi neuspjeh od velike organizacije. I gdje onda ljudi odu? Proslavljaju u kućama, starim skladišnim zgradama i suteranima, baš kao što su činili kad su išli u katakombe.

Ti su ljudi bili siromašni u dobrima ovoga svijeta. Zasigurno. Ali bili su bogati u Duhu.

"Znam njihove pogrde." Dakle, ovdje se ne misli da ovi lažljivci hule na Boga, iako se to razumije samo po sebi. Već oni hule na istinsku crkvu. To je uvijek tako. Jeruzalemski su Židovi hulili na crkvu na početku. Isto su tako činili poganski mnogobošci. Ako će o ikome biti loše govoreno, to će uvijek biti istinsko sjeme. U Neronovom su danu kršćani bili okrivljeni za svaku katastrofu - čak i za spaljivanje Rima. U komunističkim je zemljama malo stado uvijek prvo za istrebljenje iako zapravo beznačajno veličinom. Iako su kršćani divni, lojalni ljudi koji čine samo dobro, uvijek će biti progonjeni do kraja da bi bili fizički uništeni.

Razlog što je to tako je zbog toga što su oni ukor bezbožnicima. Oni jako strše pred zloma. A iako pravedni ne namjeravaju nauditi zloma, već žele činiti samo dobro, redovito se nađu dovedeni u sukob kao što je bio Ivan Krstitelj s Herodom. Jer Ivan nije želio nauditi ni Herodu niti njegovoj supruzi, već ih spasiti od Božjeg gnjeva. To nije bilo samo potpuno pogrešno shvaćeno i tome apsolutno suprotstavljeno, već je zbog toga Ivan smaknut. I

I oni nikada neće doći na sud. Oni nikada neće biti u tom ognjenom jezeru. Nikada ne mogu biti izgubljeni jer On neće izgubiti ni jednoga od njih. Ni jedan od otkupljenih neće biti nigdje osim tamo gdje je Isus.

Znate li zašto je to? Ilustrirat ću vam to. Ja imam malog dječaka, Josepha. On je dio mene, bez obzira što se dogodilo. Da sam bogataš, najgore što bih mogao učiniti bilo bi razbaštiniti ga, ali ne postoji ništa što bih ikad mogao učiti da ga poreknem. Ne mogu jer je on dio mene. Evo, načinimo pregled krvi. Usporedimo njegovu krv s mojom. To će dokazati da je Joseph moj sin. On je moj.

Pregled krvi pokazuje pripadate li Bogu ili ne.

Ne mogu da ne mislim na vrijeme kada sam jahao čistokrvne hereforde u Coloradou. Morali smo tu stoku dovesti za državnu inspekciju ako smo željeli da pasu na državnom području za pašu. Ali nisu dopuštali ni jednu jedinu životinju koja nije na uhu imala krvnu markicu. Ta je markica označavala da je čistokrvna. Renderi koji su ih pregledavali nisu ni jednom pogledali žig vlasnika. Gledali su samo markicu kako bi vidjeli da je krv bila ispravna krv. Haleluja. Ako je ispravna krv, mora biti u redu.

Znate, Bog je pogledao dolje i proglasio: "Duša koja zgriješi, ta će i umrijeti. Odvojena je od Mene. Ne može Mi se približiti." Mi znamo da su svi sagriješili i lišeni su slave Božje. To je značilo da su svi umrli, svi su bili odvojeni i jednog će dana doći vrijeme kad će i taj komadić života biti prekinut i bit će gotovo. Ali Bog je u ljubavi uzeo životinju i uzeo njen život namjesto života grješnika.

U Starom je zavjetu grješnik donio janje. Stavio je svoju ruku na janje dok je svećenik zaklao janje. Osjetio je krvarenje i čuo blejanje. Osjetio je ukočeno tijelo u smrti. Vidio je kako dim poškrupljene krvi uzlazi Bogu. Znao je da je janje uzelo njegovo mjesto. Znao je da je janjetov život oduzet za njegov. Ali život tog janjeta bio je životinjski život i nije se mogao vratiti na grješnika da ga učini čistim. Tako je on otišao s istom željom za griješiti. Izišao bi s grijehom na svom umu i vratio se i prinio žrtvu za istu stvar, godinu dana kasnije.

Ali u Novom zavjetu nije tako. Naše umiruće Janje je Sin Božji koji je dao Svoju krv kao otkupninu za mnoge. Vjerom uzlazimo i stavljamo svoje ruke na to Janje - vidimo Ga s krvavim ranama, isječnim ledima, bolnim trnjem koje razdire Njegovo čelo - osjećamo Njegovu bol i čujemo ga kako viče: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" I što se dogodilo? Život koji je napustio tu razlomljenu krvnu stanicu vratio se na pokajnika. Život koji je bio u Njemu vratio se na nas. Mi se vraćamo bez želje za griješiti i sad imamo mržnju za djela i požude tijela.

Pogledajte nas. Što je naš život? Samo jedna mala stanica koja je došla od našeg oca. Žena nema hemoglobin. Ona stvara jajašce; ona je inkubator.

istrebljivati, jer bi to bila riječ "propadanje", umjesto "propasti". To znači *propasti do konačne točke*. Dovršiti to.

Možda se sada pitate kada možete koristiti tu riječ "vječan", a ne koristiti je na način na koji smo naučeni. To je jednostavno. Kad se tiče Boga znači biti bez početka ili kraja, i uvijek trajati i nikad ne prestati. I kad govorite o vječnom životu, imate to na umu, što je život Božji. "Ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni i taj je život u Sinu. Tko ima Sina - ima život." Dakle, samo sinovi Božji imaju vječni život, takav da nikad nije imao početak nego je uvijek postojao. To je točno. Vi imate nešto u sebi upravo sada što je vječno - bez početka ili kraja. To je Duh Božji. To je dio samoga Boga. To je život Božji.

Dakle, ako će grješnik ići u pakao i zatim patiti isto kao što vi idete u nebo i uživate u nebu, onda on ima istu vrstu života koju vi već imate.

Pa, možda će onda biti onih koji kažu da vječni život označava blagostanje djece Božje. U pitanju je njihovo blagostanje i uživanje. S druge strane, grješnik ide svojoj kazni, tako da drugu smrt možemo svesti na pitanje kazne i mjesta. Vječni život znači nebo, a vječna kazna znači pakao. Bili biste iznenađeni ljudima, koji su veličani kao teolozi, koji su to vjerovali. Ali znate li što to čini? To čini vječni život pitanjem geografije umjesto Osobe. Vječni život je Bog - Gospod Isus Krist. Ne shvaćam kako bi itko mogao vjerovati takvu stvar, da je vječni život pitanje mjesta. Zapanjuje me misliti o tome.

Ne, nikako. Postoji samo jedna vrsta vječnog života. Ima ga Bog. Ako imamo Boga, imamo vječni život u i kroz Njega.

Tako vidite, ta se riječ vječan ili vječit može upotrijebiti na razne načine, ali kad se tiče Boga, budući da je On ono što jeste, ima jedno značenje. Ono je vijek Boga. Ne možete ga tako pripisati ni jednoj drugoj stvari. Samo je Bog vječan i zato što On živi, mi živimo s Njim.

Dakle, neka nitko ne kaže da ja ne vjerujem u ognjeno jezero i u kaznu. Vjerujem. Ne znam koliko će to dugo trajati, ali će na koncu biti uklonjeno. U Otk. 21, 8 kaže da će ti spomenuti grješnici imati svoj *udio* u ognjenom jezeru. Ali ispravno tumačenje riječi nije "udio" već je "vrijeme". Vidite, to vam je tu.

Tako će zlikovci biti bačeni u pakao (Had ili grob), a pakao u ognjeno jezero. Odvojeni od Boga. Koja će to strašna stvar biti.

Ali s pravednima neće biti tako. Oni se ne trebaju bojati. Njih je Bog otkupio. Oni su u Njegovom krilu. Oni su pobjednici. A tko je onaj koji pobjeđuje? Onaj tko vjeruje da Isus jest Krist.

Zašto će ovaj pobjednik, ovi vjernik, umaknuti i otići u oblasti vječnog života i blaženstva? Zato što je Isus platio cijenu da nas otkupi od grijeha. On je ispunio prazninu razdvajanja i mi koji bijasmo daleko sada smo približeni krvlju.

za sve dobro što čine Božji ljudi, još su uvijek javno posramljeni i ubijani. Zasigurno mora postojati neka zlokobna sila iza ljudi koji su toliko bez savjesti da bi uzvratili zlom onima koji su im učinili dobro. Da, postoji takva sila. To je Sotona. Odgovor se nalazi u sljedećem stihu.

DESET GODINA NEVOLJE

Otk. 2, 10: "Nemoj se bojati onoga što ćeš pretrpjeti! Evo, neke će od vas davao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran u smrti i dat ću ti vijenac života."

Svaki put kad Gospod upotrijebi ove riječi: "Ne boj se," znači da je blizu angažman koje će uključivati veliku opasnost i patnju i neimaštinu. Dakle, On ne kaže na bezobziran, otresit način: "Dolazi nevolja." To bi nekog uplašilo. Već kao što majka koja taman prije nego što ugasi svjetlo nježno kaže svome djetetu da se ne bi uplašilo: "Nemoj se sada bojati jer će se svjetlo ugasiti i bit će mrak. Ali zapamti da sam ja ovdje s tobom." Tako On kaže: "Nemojte se bojati čovjeka ili onog što vam on može učiniti. Ja sam s vama i dosta vam je milost Moja. Kad kroz vodu prođete, neće vas preplaviti. Čak ni u smrti niste poraženi. Više ste nego pobjednici."

Veliki je apostol Pavao znao iz iskustva stvarnost tih riječi i napisao je u Rimljanima 8, 35 - 59: "Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? Kao što je pisano: 'Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; drže nas ovcama za klanje.' No u svemu tome više smo nego pobjednici po Onomu koji nas je ljubio. Jer uvjeren sam da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sile, ni ovo sadašnje ni ono buduće, ni visina ni dubina, niti ikoje drugo stvorenje, neće moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodu našem." Ne, ne trebamo se bojati. Njegova ljubav izgoni sav strah.

Primijetite sada što On kaže: "*Neke će od vas davao baciti u tamnicu da budete iskušani.*" Židovi su to činili upravo tada. Poganski su svećenici to činili upravo tada. Upravitelji koji su se pokušavali ulagivati javnosti, budući da je narod volio arenu, bacili su na tisuće kršćana u njihovu smrt, uništavajući ih lavovima i gladijatorima. Kakve veze davao ima s ovim? Zašto okriviti njega? Ah, da, ali iza svega toga je đavolova mržnja. On je iza svega toga jer on mrzi Boga. Ono za čim Bog čezne, Sotona mora pokušati uništiti. Ali, pazite. Evo nešto prosvjetljenja. Ako je Sotona iza Židova koji prozivaju kršćane na sud, onda ti Židovi nisu od Božje religije, već đavolske. Njihov je skup također od sinagoge Sotonine. I ako je Rimokatolička crkva ubila mnoštva vjernika u mračnom dobu, da, i u svim dobima, onda su oni od đavla i također pripadaju Sotoni.

A ako mislite da je ovo šokantno, pričekajte samo da se ispuni proroštvo iz Otk. 13. Upadljiva je istina da u tom poglavlju su Sjedinjene Američke Države. Upravo je broj trinaest simbol ove nacije. Počela je s trinaest kolonija. Njena zastava ima trinaest zvijezda i trinaest pruga. I tamo je njezina sudbina u trinaestom poglavlju. U ovom će se liku, koji je spomenut u ovom poglavlju, naći sva opačina zvijeri koja je bila prije njega. Kao što je zvijer ustala na Nicejskom koncilu, tako će taj lik izaći iz Svjetskog koncila crkava sa svom bezbožnom i sotonskom silom da iskali gnjev đavla na istinski Božji trs. Bit će to ponavljanje izvedbe čitavog đavolskog lukavstva i okrutnosti.

One koji se bore protiv Božjih poniznih, i rugaju i uništavaju - neka to čine. I zaista će to činiti. I sve u Ime Boga i religije. Ali lažu. Oni nisu od Boga. Oni su od svoga oca, đavla. Oni se, svojim djelima protiv BILO KOJIH ljudi, razotkrivaju što su. Neka se organiziraju i odbace malo stado. Oni samo dalje svima otkrivaju da su od đavla. Oni su lažni trs - trs koji ubija. Njihova mržnja dokazuje tko su oni. Oni su nikolaitska antikristovska crkva.

"*Bit će bačeni u tamnicu.*" Da, prozvani su na sud i lažno optuženi i kušani i zatvarani. I naravno, sve je to učinjeno u ime religije i doličnosti i teške povrijede nedužnosti. Sve učinjeno za dobar cilj. To me podsjeća na odluku vrhovnog suda o molitvi i čitanju Biblije u školama. Tko je iza toga? Sotona. To je samo još jedna provala gnjeva protiv Boga.

"*Imat ćeš nevolju deset dana.*" Evo proroštva. I s njim je sredstvo određivanja životnog vijeka smirnijskog doba. Dioklacijan, najokrutniji od svih careva, pokrenuo je strašnu kampanju protiv Božjih svetih koja bi, da nije bilo Božje milosti, zatrla sve vjernike. Bila je najkrvavija u povijesti i trajala je deset godina (deset dana iz Otk. 2, 10b) od 302. do 312.

"*Budi vjeran u smrti.*" On ne kaže budi vjeran *do* smrti, već *u* smrti. [U KJV prijevodu Biblije na engleskom jeziku korištena je riječ "unto", za razliku od riječi "until" koja znači "do". - prevoditelj] Možda ćeš morati zapečatiti svoje svjedočanstvo svojom krvlju. Tisuće, stoviše, milijuni su umrli tijekom svih doba. Umrli su u vjeri. Poput Antipe, vjernog svjedoka, nije im stalo do života *u* smrti. Često mislimo da bi bilo gotovo nemoguće biti mučenik. Ali usudite se prisjetiti da je vjera koju mi svakodnevno koristimo da bi pobijedili u Kristu Isusu ista vjera koja je podupirala Polikarpe i sve mučenike. Ključna će vjera dati ključnu milost za ključni čas. Blagoslovljen Bog zauvijek!

"*I dat ću ti vijenac života.*" Budući da čak ni čaša hladne vode dana u Ime Gospodnje neće proći bez nagrade, kako će velika biti nagrada onome tko da svoj život kao mučenik za Ime Gospoda Isusa. Možda možemo dobiti malu predodžbu ako usporedimo ovaj vijenac s vijencem osvojenim u utrci. U 1 Kor. 9, 24 Pavao kaže: "Ne znate li da oni što u trkalištu trče, doduše svi trče, ali jedan prima nagradu? Trčite tako da dobijete!" Vijenac dan pobjedniku olimpijske utrke bio je vijenac od maslinovih grana. Ali vijenac o kojem je rečeno ovdje u Otkrivenju, dan mučeniku, kraljevski je vijenac. Isus ga naziva

vijencem života. Jedan je vijenac za one koji su se trudili, drugi je za one koji su davali. Oba su vijenca neraspadljiva. Oni neće propasti. Pobjednici svjetovne životne utrke uskoro će izgubiti radost pohvala svijeta. Njihova će slava iznevjeriti. Ali onima koji daju svoje živote za Boga, bilo svakodnevnim trudom bilo prolijevanjem svoje krvi kao krunskom žrtvom svojih života, bit će dan vijenac života.

Premalo se vremena provodi u radu za vječne Božje nagrade. Premalo se cijeni Božja plaća. Ako vjerujemo u stvarnost uskrsnuća tijela i stvarno vječno kraljevstvo, onda bi trebali sabirati u nebu ta dobra blaga koja su raspoloživa vjernim svetima.

NAGRADA ZA POBJEDU

Otk. 2, 11: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi nipošto neće nauditi druga smrt."

Sada Duh još jednom govori svim dobima. Ova je poruka da nas utješi danas kao što je tješila našu braću svih drugih doba. A On nam kaže da nam druga smrt neće nauditi.

Svi mi znamo da je druga smrt ognjeno jezero. Otk. 20, 14: "I smrt i pakao bijahu bačeni u jezero ognjeno. To je druga smrt." Naravno, to znači da su svi oni koji su bili u njemu bili bačeni u ognjeno jezero. Dakle, želim vam ovdje nešto izložiti. To će bez sumnje potaći ljude da komentiraju moju čudnu doktrinu. Ali ja ovdje stojim na autoritetu Riječi Božje i poričem da nevjernik ide u vječni pakao i tamo vječno gori. Kao prvo, pakao ili ognjeno jezero ili kako ga željeli nazvati, nije vječan. Kako može biti ako je imao početak? U Mt. 25, 41 kaže da "je oganj vječit bio pripremljen za đavla i njegove anđele". Dakle, ako je bio pripremljen, onda nije bio bez početka. Ako je imao početak, onda ne može biti vječan. Naravno, možda ste se spotakli o predodžbu riječi "vječit". Ali ta riječ znači "od vijeka do vijeka" i pridružena su joj drugačija značenja. U 1 Sam. 3, 13 - 14 Bog je rekao Samuelu da će On osuditi dom Elijev dovijeka i da "dovijeka" više neće prinositi žrtve kao Njegovi svećenici. A u 2 Kr. 2, 27 Salomon je isključio posljednje Elijeve potomke iz svećenstva. To je bilo četiri generacije, ili tako nešto, kasnije. Sada možete vidjeti da se "vječito" ne može usporediti s onim što je "vječno" ili onim što nema početak ni kraj. Ovdje u ovom slučaju riječ vječit znači "do točke iščezavanja". Upravo se to dogodilo. Iščezli su.

Pogledajte riječ "propast" u 2 Sol. 1, 9: "Oni će biti kažnjeni vječitom propašću." U grčkom "propast" definitivno znači istrebljenje. A riječ "propast" NE znači *propadanje*. Dakle, "propadanje" znači da nešto traje i traje u raspadanju. Što onda može značiti vječito istrebljenje? To ne znači nastaviti